

catechesis vocatur. Huc pertinet totum Ministerij ecclesiastici officium, quod consistit in prædicatione verbi, administratione sacramentorum, absolvendis poenitentibus, visitandis ægrotis, castigandis & corrigendis præfractis, consolandis afflictis &c. Quo sensu omnes concionatores verbi, et si in controversijs theologicis parum sint exercitati, salutantur Theologi.

XXVI. Adhæc solet Theologiæ vox usurpari tum *Strictè*, pro solâ doctrinâ de Deo vel SS. Trinitate; tum *Adequatè* pro universâ doctrinâ de Deo & rebus divinis. Atq; hæc singillatim in genere humano indigitata theologia nominari solet *Viatorum*, quæ in hac vitâ possidetur: quæ verò in vitâ futurâ obtinebitur Beatorum est, 1. Cor. 13: 12, 1. Joh. 3: 2.

XXVII. His præmissis dicimus eam Revelatæ & quidem ordinariæ Theologiæ acceptiōnem maximè esse hujus loci, quæ propria est doctorum; Reliqua hoc non adeò pertinent, utpotè 1. Dum Theologiæ vox sumitur pro fide & Religione; ibi enim magis commendatur pīscatoria simplicitas, quam dialectica subtilitas. Unde Hilarius juxta hunc sensum Lib. 10. de Trin. ait: *In simplicitate fides est, in fide charitas, nec per multas ac difficiles questiones nos Deus ad salutem aeternam vocat.* 2. Dum Theologia accipitur pro officio ministerij ecclesiastici: Multi enim reperiuntur boni pastores & concionatores, qui non adeo accurati philosophi sunt.

XXVIII. Hinc talis controversiæ status resultat: An disciplinarum philosophicarum proba cognitio, ad accuratam Mysteriorum divinorum & controversiarum theologicarum perceptionem ac intelligentiam, cum insigni dexte-

dexteritate ἐγμενευτικὴ γὰρ δύναμις quosvis contradicentes convincendi refutandi quæ conjunctam, ordinariè acquirendam, non utilis modò, sed & necessaria sit?

XXIX. Respondendum est, quodsdam hic peccare in defectu, qui non tantum non utilem dicunt esse philosophiam in negotio religionis, sed & pernitosam Deo: que inimicam: quodsdam hic modum excedere, qui Philosophiæ cognitioni Magisterium adscribunt, quales olim fuerunt Scholastici, de quibus dictum est in Exerc. I. nunc verò plerique Calviniani, & alij heterodoxias patroni.

XXX. Media autem sententia ut verissima, ita quoquæ tutissima est, qua disciplinarum philosophicarum fideliis cognitio futuro accurato Theologo utilis omnino & necessaria statuitur.

Exercitatio Quarta

Dicitur
MODO IN SPECIE OBSERVANDO
CIRCA PHILOSOPHIÆ USUM IN
REBUS SACRIS.

Propositio I.

Trifariam in hoc passu Philosophiam utilem esse & necessariam dico, 1. *Respectu subjecti cognoscentis*, quod præparat, 2. *Ratione objecti cognoscendi*, quod illustrat. 3. *In ordine ad cognitionis modum*, quem adminiculatur.

II. 1. *Quoad Subjectum cognoscens*, quod homo est,

conducit Philosophia ad ingenium ejus, $\alpha.$ informandum ut philologia, $\beta.$ Acendum, ut Logica, $\gamma.$ Stabilendum, ut Historica & reliquæ philosophiæ partes.

III. Quæ παρασκευασικῶς i. informant mentem futuri theologi (non loquor jam de oratione, tentatione & Meditatione, de quibus ex professo Theologo) sunt studia philologica, qualia sunt, partim quæ ad lingvarum notitiam Theologiæ studioſo necessariam vel utilem requirantur, utpote vernaculae, Germanicæ, Latinæ, Græcæ, Ebrææ, Chaldaicæ, Syræ & Arabicæ; partim quæ ad sermonis ornatum faciunt, ut sunt studia Rhetorica & oratoria.

IV. Notum est, ut prius aliquid dicam de lingvis, præcipuas imperio Suecano parentium lingvas vernaculas esse. 1. Finnicam, 2. Sueticam. 3. Germanicam. His quia minus in praxi Ecclesiæ carere possumus quam Latinæ, non oscitantæ eæ excolendæ sunt, quanquam communi errore parum operæ eisdem impendatur. Non quidem præcise requirimus inquit Dn. D. Calov. de Ling. Germ. in pæd. p. 84. ut quis sectetur Lepores, Veneres & elegantias Opitij, aut ex professo se secrete studijs der Frucht würkenden gesellschaft, ut vocari amat, ne dum ut certet cum alijs de palmâ in adornandis concionibus juxta stylum Opitianum, quod Cacoethes nonnullos invasit: sed ut puritati, perspicuitati & ornatui decenti lingue vernaculae Germanica studeat. Et paulò post ait: *Nimis autem Luxuries, phraserū Alamodice in lingvā vernaculā, que sapè scandala præbent, raro fructum ferunt, non tamen sectanda quārum fugiende.*

V. Quod autem ille de lingva suæ patriæ vernacula loqui-

loquitur, id quoq; reliquis accomodari potest, sed inquires: Non refert quomodo sive concionator, sive legislector, sive in familiari colloquio pronunciet aliquis, vel si alia lingvā quam materna loquendum, matrescat vel patrizet, modò intelligi ab auditore queat. quare Cic. pro Quin. ait: *Qui nihil alteri scientes incommodant, nihil ipsis juve incommodi cadere potest.* Huic instantiæ occurrit B. Dn. D. Æsch. Petrus in dedic. Inst. Ling. Finn. dicens: *Discunt eam Sveci, Germani, Scotti, alijs peregrini, ita ut ad necessitatem animi sensa in illa proferre possint, sic tamen plerumq; ut indigenæ, quando cum peregrino aliquo eis colloquium est, subodorentur, collocutorem hospitem & peregrinum esse non natum Fennonem;* Eisq; illud succurrat tritum: *Ait in fidei woicca / materna lingua vincit.* Quamvis autem hæc hallucinatio non magni sit momenti, nec fame loquentis deroget, vel periculum aliquod ei creet, nihil minus tamen bono viro molestum & tediousum est, non certum esse, recte ne loquatur an secus.

VI. Sed addo: imò verò ipsa pronunciatio incognita, pias aures & simpliciores haud raro offendere potest: E. g. qui lingvæ Finnicæ non probè consultus, cum aliquando Symbolum Nicenum præcinuisse ecclæsiæ, hunc in modum exorsus: *Me vñcom vden Jumalan pääl id est; Credimus in novum Deum, procul dubio pro yhden/ quod significat unum, substituendo vden/ quod novum denotat, multorum devotionem, nil mali tamen ipse suscipiat, perturbavit.* Sic alius dialectum suecanam non adeo edocitus, cum in Ecclesiæ ex Evang. Luc. §. v. 7. hæc verba cecinisset: *Och vpsylte både båtarna/ så at the begynne flunga/ id est impleverunt ambas naves,*

ita ut hæ cantare inciperent, nonne pro *Siunga*/quod notat mergi, substituendo *Siunga*/quod canere significat, quasi ridiculo quodam sufflamine Dei curruin retinuit? Tale etiam illud erat; dum dicturus cum propheta: *Gudh* *stal* *utshopa* *oreferdighetena*/ Deus expurgabit iniquitatem, dixit: *Gudh* *stal* *utshopa* *orafurdighetena*: Deus exsorbebit iniquitatem. Quinimò, retulit mihi hospes meus Witebergæ, Dn. D. Scharfius, fuisse quendam, non memini Danumne vel Suecum, qui dictante B. *Huttero*; *Christus verè mortuus est*, scripsit: *Christus ferè mortuus est*, quod socinianismum sapit: Germani enim literam V. efferrunt ut F, sed quam verè ipsi viderint.

VII. Sic dum patriota noster, I. H. *Parisij* concionatus non ita pridem germanicè, lingvæ adhuc non bene consultus, & causam extenuandarum virium lib. arbitrij allegaturus, quod homines caro sint, dixit: die weil sie sindt fleß / omittendo iota & aspirationem in fine vocis *fleisch*, studiosis è Sveciâ, auscultantibus, devotionis fastidium creavit. Hæc omnia (sales enim non erunt mordaces) non quidem infamia sunt, quippe ex malâ intentione & proposito, unde speciem morales actiones præcipue accipiunt, neutquam profecta; interdum tamen fieri talia licet per accidens, possunt vel orthodoxiæ, vel praxi pietatis vel decoro etiam exitialia. Hoc saltèm hinc potest deduci: permagni interesse, etiam quomodo quis enunciet vocabula & periodos, ut omne omnino periculum evadat.

VIII. Huic incommodò remedio erunt lingvarum institutiones, quales variæ prostant Germanicè impressæ, Finnicè, institutio laudata Petrai, Sueticè, nullæ adhuc quæ

quæ mihi innotuerunt, nisi fortè Buræas excipias. Aliæ materia ipsiusq; ἐργάσεως & elegantiæ harum lingvarum copia è versionibus biblicis haberi potest. Et quia translatio Bibliorum Finnicorum, quæ A: Ch. 1642 prodijt in lucem, elaborata in Aboënsi hac Metropoli est, ubi purissima lingvæ cultura viget, & quidem ijs authoribus, quibus tum fontes textuum, tum genius sermonis erant familiares, duob. sc. Professoribus, B. Dn. D. Æschillo Petræo, & Dn. M. Martino Stadio; duobus etiam in vicinia hac pastoribus & præpositis, Dn. Hinreco Hoffman, & Dn. Greg. Matthæi, omni πλημελήματ@, ac depravationis suspicio, ne caret; ideoq; meritò plures sui procos aliceret.

IX. Prodiit centum abhinc annis, & quod excedit, ut Baz. in inv. eccl. ostendit p. 258. imperante Svecis Re, ge Gustavo I. Versio Bibliorum Svecicorum, interprete M. Laurentio Petri Nericio, Regni Archiepiscopo, cui fidelem in hoc negotio operam suam locavit frater, M. Olaus P. Pastor Holmenfis, ejus accusationis, ut in eadem singularum ferè provinciarum suecarum dialecti mire concurrent, & tanquam lingvæ hujus gentis integræ promptuarium esse possit. Certant quidem ducatus nostri de palma emendatoris styli & sermonis; in quo conflictu præcipuam sibi laudem arrogare Uplandia & Sudermannia volunt, quippe Sedi Regiæ propinquiores. Nycopenses hujus lingvæ vitiliginem emaculare contestantur est suo tempore B. Episcopus M. Isacus Rothovius noster. Holmiae, ubi aula est, characterem artificiosi sermonis invenies; & si aboleantur Gallici alijq; peregrini termini, loquentur purissimè. Upsaliæ verò, ubi artium & honestatis officina est, atque universi Regni confluit

viretq;

viretq; flos juventutis, quæ usum cum præceptis *et h[ab]es e[st] q[uo]d* conjungere dicit; solocismos, & barbariores accentus invicem notare, ac phrases q; tuberantes amputare studet; lingvæ nostræ cultum fore emendatissimū dixerim.

X. Germanicæ lingvæ puritas & elegantia, præter communem usum, qui in Misniâ celebratissimus est; *Lipſie* enim & *Dresde* loquuntur tersissimè, è lectio- ne versionis biblicæ, & reliquorum scriptorum Germanicorum B. Lutheri (quæ præ alijs in ipsâ *evagyeia* ex- cellunt) ut & constitutionum imperialium (der Reichsabschied) judice Dn. *D. Calov.* in pæd. p. 85. haberi posse commodissimè. Et cum in predictâ versione Lutheri non minus puritas & concinnitas, quam adamata perspicuitas hujus lingvæ præcipue observata sit (quod cum primis collatio- eum alijs versionibus Germanicis docet) non absre fuerit, phra- siologias biblicas, adagia ac variora quedam usu vulgaris non obvia observâsse & annotâsse.

XI. Adhæc incredibile est, quanto emolumento Theologiae etiam in nostra patria tyronibus esse germanicæ lingvæ peritia possit, tum propter intelligendas paraphrases bibliorum Vinariensium Noribergæ im- pressas Minorum & Majorum, aliasq;: tum propter scri- pta variorum cœtera, didactica, exegetica, polemica & historica, in reliquis lingvis non facile obvia, interpre- tibus vero & concionatoribus, præter tempora ordina- ria, festis nuptialibus ac funebribus valde proficua. Inde, si fateri quod res est, fas sit, cum non exigua orthodoxias nostræ pars typis germanicis edita sit non alijs, partim propter refutationem homogeniam adver- sariorum, partim propter transaktiones religionis imperatorum cum principibus & civitatibus, partim propter particularium quarundam ecclesiastarum postulatum & desiderium; non mirum erit si studiosi lingvæ hujus ignari magnum *ωλυμαθειας* theologicæ deliquium sentiant.

XII. Lingvas imperio Suecano vernaculas adhuc con- stat Esthonicam seperesse & Lapponicam, verum quia lingvæ Finnicæ, licet illa magis hæc minus, deprehendan- tur affines esse, & barbarioribus quibusdam Regni inco- lis, ad orientem illis, his ad septentrionem rejeclis fami- liares, adeoq; rariores earundem bæstenus inventi culto- res sint, distinctio paulò ante tripartita retineri potest.

XIII. Sed vehementer ii laudandi sunt Theologiae studiosi, qui Esthonum lingvæ non ita pridem sic sunt operati, ut vel sacras homilias in ea, aliasq; doctrinas catecheticas populo proponere didicerint, quales & è Smoldaniâ aliqui Acad. Dorpatensis alumni extiterunt; vel insuper *Stalij*, Ingræ præpositi, aliorumq; nonnullorum exemplo, scriptis eandem illustrare sategerint.

XIV. Coepa est autem hâc lingvâ orthodoxia pro- pagari à gentis domitore & gloriose Rege Gustavo Ma- gno, duobus ei negotio accommodatissimis medijs. 1. Ge- nerali visitatione per totam regionem, quam exsecuti sunt è politicis viri illustres, *Dn. Philippus Scheding*/ *R. Sena- tor* & *Gubernator Esthoniæ*; nec non *Dn. Petrus Spar- te*/ *R. Senator* & *Supr. in Livoniâ judicij præses*: Ex Ec- clesiasticis, *Dn. D. Iohannes Rydbeckius*, Arosiensis Episco- pus, Ecclesiastes antea Regius, cui adjunctus erat *Dn. D. Iohannes E. Terserus*, procancellarius noster modernus; quibus imperatum fuit, magno consensu corrigere quic- quid pietati noxium, ac saniorum verborum in ecclesia profectui fore inimicum, præsertim superstitionis papisti- cæ reliquias è medio tollere, ac disciplinam bello colla- psam emendare ac restituere. 2. Academiae in Livoniâ nominatae confirmatione & introductione, quarum illa in castris Norinbergicis, regij subscriptione nominis, A;

50 DE LINGVIS VERNACULIS.

Ch. 1632 ult. d. Jun. Hæc Dorpati per Gen. Gubernato-
rem Livoniæ, Dn. Joh. Schytte/ L. B. in Duderhæff &c.
Anno eodem, d. 15. oct. peracta est; cum prius ibi Scho-
la & Gymnasium saltēm fuissent. A. 29. erecta.

XV. Lingvâ Lapponicâ quoq; fundamenta salutis
jacta sunt, cui rei documento esse potest Schola Lyck-
ensis in Marchiâ Umoënsi occid. Bothniæ, quam pari
pietatis zelo itidem p. m. R. Gustavus Adolphus sub di-
rectione Schyttianâ erexit, anno hujus seculi 32, ut è li-
teris confirmatorijs, scriptis Stetini in pom. 20. Junij eius-
dem anni, experiri licet. Instituitur ibi Lapponica ju-
ventus in doctrinâ Evangeliorum Dom. & Festivorum,
Psalmorum Davidis & Catechesis B Luth. idq; lingvâ cum
Svecanâ, tum genti suæ propriâ, ut est è tenore examinis
cernere, quod subiit A. Ch. 1634. cons. Baz Jnv. Eccl. p. 802.
Exstat etiam M. Johannis Tornæi Manuale Lapponicum
Holmiæ A 1648 impressum, & alia quoq; quoad informatio-
nem Catecheticam non levia in hanc gentem promerita.

XVI. Ingenti propterea fruimur latitiâ intuentes lu-
cem Evangelij provido Dei arbitratu & regimine, in di-
versis & à se invicem etiam remotissimis terrarum orbis
partibus tanto successu accendi atq; diffundi, ut vel hinc
verum evidentèr esse liceat coniçere propheticum, &
Sigillo Academiæ hujus Aboënsis insulputum Φάνηα:
AB AQUILONE ET MARI CONGREGAVIT
EOS. Quanto a. Ecclesiæ cumprimis & Reip. emolu-
mento his viginti jam annis hæc Academia fuerit, & si
Deus pacem dederit futura sit loquenturalij. Nata est e-
nam ea A. Ch. 1640, 15. Julij. dignitate Regiâ, & obstetricce
curâ illustrissimi Comitis, Dn. PETRI Brahe/ moder-
ni nostri Cancellarij, ut prolixè è Natalibus Acad. Dn.

D. Gyllen

DE STATU RELIGIONIS.

51

D. Gyllenst. unà cum alijs hâc de re scitu necessarijs patet.
Gymnasium quod Aboæ fuit unà cum Streng. Arol. &
Linc. tempore Gust. M. erectum est. Reliqua reg. Christinâ.

XVII. Quocirca non sine alacritate mihi in mens-
tem venit expeditionis meæ ante aliquot annos in Hun-
gariam: dum enim A. 1654. ad insulæ Kalokensis oppi-
dum & propugnaculum insuperabile circa fines Turciæ
Gomiarram veni, die longâ veneris, secutus nempe mer-
catores, ferrum ab Austriacis Constantinopolim, ubido-
mi erant, vehentes, quærenti, altero die, qui erat πα-
ροπινων τε πάσχατ, de cultu divino respondit
hospes, quinq; in illâ civitate religiones frequentari,
Arianam scilicet, Russicam, Romano-Catholicam, Calvinia-
nam & Lutheranam. Lutheranam igitur ecclesiam in-
gressus duos saltēm eâ vice ob paucitatem S. Synaxi u-
los conspexi: quæsivi deinceps de numero auditorum;
eorum qui fixas in eâ urbe sedes habuerunt fuisse, non
plures, octo pastor respondit. Tum postea cogitare &
mecum ipse dissenserere per soliloquium orsus, tria con-
cludebam. α. Oves Christi in medio haud raro lupos
rum pasci. β. Spacium inter Lutheranos Gomorhaos &
Lapponicos fide conjunctissimos, esse immensum γ. pau-
cissima etiam veræ religionis semina, posse exiguò tempo-
ris intervallo ad stuporem, Deo benedicente, multiplicari.

XVIII. Sic superiore seculo, Angelus ille apocaly-
pticus velocissimè pervolavit medium cœli, & magnâ
voce æternum Evangelium proclamavit: Timete Deum
& date ei gloriam, quia venit hora iudicij ejus, & adorate e-
um qui fecit cœlum & terram & mare & fontes aquarum.
Apoc. 14: 6. 7. Non enim propheticæ & apostolicae
veritatis vindicta, puriq; Catholicismi ὑπερασπισys B,

G 2

Luthe.

Lutherus animam cœlo dignam prius omnipotenti Dōmino redonavit, quām totum fermē orbem Europæum vel Evangelij sincera personaret vox, vel fama de crudelitate antiChristianâ profligatâ, penetraret. Conf. super Apoc. Lic. Graff / past. Hamb. Natus autem B. Lutherus fuit Islebia in Mansfeldensi oppidulo, circa ferrifodinas Thuringia, A. Ch. 1483. 10. Nov. pauperrimis parentibus: Denatus verò eodem loco 18. Feb. A. 1546. & Witebergæ in templo arcis sepultus est: cuius natalis domus varia incendorum discrimina evadere digna adhuc salva extat. Pontificiæ tyrannidi se primum A: 1517. opposuit: 1. Nov. enim & ipso die omnium sanctorum publicâ disputatione vanitatem indulgentiarum papæ, contra Tezelium in Academiâ Witebergensi demonstravi.

XIX. Et ut aliquid hâc in re de nostræ felicitate patriæ amplius dicam, translatores Bibliorum Sveticorum fratres scilicet illos Nericienses, de quibus prop. IX. dictum fuit, Lutheri ἀντίτιτας atque discipulos per aliquot annos fuisse veritas historiæ perhibet. Conf. Micrel. Synt. Hist. Eccl. part. iii. p. 402. Neq; verò dubium esse potest, quin ante istum laborem ipsa religio pontifica reformationem in Sueciâ sustinuerit, quippe quæ pedetentim Christianismum in ea totum turbauerat.

XX. Hunc autem, puta Christianismum, expulso Ethnicismo primū in patriâ plantari cœpisse circa A. Ch. 170, constat: Eo tempore enim translationem S. Scripturæ in Lingvam Gothicam ab Episcopo Gothorum Thracensium Ulphili elaboratam fuisse, author est Ioh. Magnus l. 15; c. 1. Adeoq; sic paulatim prædicato-

res Christiani in Schandiam primò venerunt. Postea verò circa A. Ch. 816, Regi Svecorum Biornoni III. petenti misit Doctores Christianos ipse imperator Romanus, Carolus Magnus, primū Herbertum protopastorem Lin copensem, deinde Ansgarium Monachum Corbejensem, posteaq; Episcopum Hamburgensem, qui Regem Biörnonem baptizavit. Cæterum, importunitate zeli Germanorum in destruendis idolis gentium conspectâ, postulauit Svecorum Rex Olavus SkotKonung/ Christianos Doctores à Rege Anglorum Mildredo; qui in ito statim consilio, misit in Sveciam S. Sigfridum, Episcopum Eboracensem, qui sedem Wexonia elegit in Smol. Et collegam ejus S. Åschillum, qui Forssæ in Sudermannia, quæ hodie appellatur Eskilstuna, domicilium quæsivit. Baptizavit autem Regem Olavum S. Sigfridus vocavitq; Iacobum, in Hussebij W: Gothorum. Antea, ut dictum, cognomento erat SkotKonung/ quia contributionem, Sveticè Skot distam, papæ mittendam subditis injunxit: Postea Christianismus in patria magis magisq; prosemnatus & auctor est.

XXI. Finlandiæ verò indigenarum à paganismo conversio facta est circa A. Ch. 1151. tunc enim martyrio coronatus Episcopus est S. Henricus: is enim quia prædicaret Evangelium, & populum idolomania geniti & arti magicæ assuetum severius tractaret, quodam tumultu obrutus & miserè mutilatus est, cujus abscissus cum annulo pollex, posteaq; soper glacie inventus, capitulo Aboensis sigillo characterem, in rei perpetuam memoriam, intulit. Reliquæ ejusdem in templo Nousis depositæ sunt. Hujus coætaneus erat Rex Sueciæ, S. Ericus, miraculis clarus, quorum conjuncta opera Christia.

nisi nū longē latēq; fuisse propagatum liquet. Pietatem ejus magnificè prædicat *Ioh. Magnus Hist. l. 19. c. 4.* Hujus ossa Regis, postquam bello Danico occubuisset, in scrinio argenteo asservata, etiamnum in Choro templi Upsaliensis, quod ipse absolverat, conspicuntur: juxtaq; elevata insignis tabella est, monumentum raræ & insitatae virtutis, qua claruit uterq;. Cernitur quoq; utriusq; effigies in tabula altaris templi Aboensis, pedibusq; duæ gentis hujus imagines subiectæ Christo victoriæ cedunt.

XXII. Interea pontificiæ abominationis fermentum semper aversatos esse conversos patriotas probare conatur *Bazius p. 135.* diu enim papam tentasse nostram ecclesiæ antequam vinceret, ait, donec tandem A. Ch. 1148. papa *Eugenius*, legatum mitteret in patriam, *Nicolaum*, cardinalem Anglicum, qui sedem Archiepiscopiam in Sveo Gothia, quæ aliquando *Lugduni in Schoniâ* man-
sit, constitueret, ut eò facilius totam Ecclesiam in suā devotione teneret. Sed cum Gothis non concordasse Svecos de loco & personâ scribit *Baronius T. 12. sub A. 1159.* his verbis: *Hic legatus licet spe sua frustratus discesserit, tamen reliquit pallium Archiepiscopalis dignitatis apud Åschillum, Lundensem Archiepiscopum.* Sed nullus Sueonum Archiepiscopum inventus est, qui se Lundensi pontifici in accipiendo Episcopalibus insignibus submittere sustinuerit, & illatularis dignitas, si quando concessa fuit, in Åschillo extinta evanuit. Deinceps tamen auditio fulmine excommunicationis, quo omnes perterriti AntiChristus, Episcopos Sveciæ factos esse pontifici R. devotos fama est. Servata est autem nihilominus toto isto tempore, Deo Laus, veritas Evangelica S. Biblijs comprehensa, quam semper aliqui

aliqui custodiverunt intemeratam: quapropter etiam Up-
saliæ Academia instaurata est, A. Ch. 1476. per Guber-
nаторem Sueciæ *Stenonem Sture* seniorem, acceptâ con-
firmatione *Sixti IV.* papæ Romani; cum priùs ibi Gym-
nasium saltēm fuisset, ante 241 annos à R. *Erico Bal-
bo* institutum.

XXIII. Cœpit autem reformati religio pontificia in
nostrâ patriâ diu ante mortem *Lutheri*, ut dictum est.
Principium reformatæ ecclesiæ voluit Electus Rex
Gustavus Erici F. disputationem publicam esse, quæ in-
stituta est *Upsalia*, inter Doctorem pontificium *Petrum
Galle*, Theol. professorem, & M. *Olaum Petri Nericum*,
primò urbis Holmensis Secretarium, postea pastorem;
A. Ch. 1524. die S. Stephani. Postea refutavit idem M.
Olaus Monachum Danum Paulum Heliam, qui se arro-
gauter nominavit *Carmelitam*, A. Ch. 1527: is enim *Lutherum* intendit reum peragere quorundam errorum. Eo-
dem Anno quoq; crevit numerus Evangelicorum per
Disp. alteram in Comitijs *Arosiensibus*, inter eosdem in-
stitutam collocutores A. Ch. 1528. in comitijs *Strengnen-
ibus* monendum esse Regem consuluerunt ordines, ut
cautè negotium Religionis tractaret. Respondit Rex ve-
rum se Dei cultum ipsamq; pietatem summo nisu, Dei
gratiâ conservaturum, & ante coronationis suæ festum
tres Electos Episcopos ordinari voluit ritibus Evange-
licis, M. *Magnum Strengensem* scilicet, M. *Magnum Haraldi
Scarensem*, & M. *Martinum Aboensem*. A. Ch. 1529. con-
vocatum est consilium *Orebrogense*, in quo pariter de
reformatione Ecclesiæ actum fuit. Eodem tempore
Manuale Sveticum prodijt in lucem, & non multò post
ordo

ordo Missæ cum causis Reformationis, Articulus de justificatione, aliaq; scripta, authore eodem M. Olao, pastore Holmensi.

XXIV. Postquam Sueo-Gothi in aliquot jam publicis conventibus essent de veritate religionis Evangelicæ facii certiores, instituit Rex generalem visitationem totius patriæ, in quâ prædicatores populum, præter alia, de fide salvifica fideliter informarunt. Translationem Bibliorum in Sueticum idioma orsus est M. Laur. And. presbyter Strengensis, facto initio, Lutheri exemplo, à Novo Testamento.

XXV. Adolevit etiam circa hæc tempora Lutherana Religio hîc in Finlandia, & ex Biblijs Suecanis translatum est N. Testamentum in lingvam Finnicam, authore M. Michaële Agricolâ, pastore Aboënsi: Atq; sic transplantata est orthodoxia, Dei gratia, per totum Regnum.

XXVI. Unio autem reformatarum in Svecia & Germania Ecclesiârum, primò quidem facta & procurata est A. Ch. 1537. per legatos Electoris incomparabilis Saxoniæ Iohannis Friderici, & Landgravij Hassiæ Philippi, ad R. Gustavum i. missos. Deinde renovarunt eandem principes Evangelici, A. 1542, per legatum in Sveciam missum Franciscum Burkartum, Electoris Saxonie Canicularium, postquam audivissent Papam R. Paulum III. Bullam exscriptissimè de Concilio Tridentino, ad quod O. imperij status sine exceptione invitarentur. Qua confœderatione validissime est usq; in hodiernum diem Romanorum invidiæ & molitionibus Satanæ occursum.

XXVII. Non tamen diu à furijs hæreticis & diaboli insidijs tuta mansit Ecclesia reformata: potestas enim

tenebra-

tenebrarum circa mundi vesperam sicut validius. Domus Dei verò inconcussa inviolataq; adhuc, Deo laus, est: q; ppè super petram fundata. Primum symptomam sentiit hoc Christi corpus tempore Regis Erici 14:ti; factus enim consiliarius Regius, qui antea præceptor erat, *Dionysius Beurreus* Gallus, suasit reformatam esse Ecclesiam Svecanam more Calviniano; quod tamen consilium saluti animarum perniciosissimum, Dei beneficio & curâ piorum patriæ Doctorum, cum primis Archiepiscopi M. Laurentij Nericij, fuit infatuatum & impeditum: hic enim incredibili pietate turbationi Ecclesiæ patriæ se fortiter opposuit ore & scriptis.

XXVIII. Alterum paroxysmum sustinuit Ecclesia patriæ regnante R. Johanne III. qui cum uxorem duxisset Catharinam Jagellonicam, Sigismundi Regis Polonorum filiam, à primordio in religione pontificiâ educatam, facile hujus precibus, quippè non aliter matrimonio consentientis, quam ut si Rex fieret, Romanam Religionem non solum amplecteretur ipse, sed & in toto regno eam curaret divulgandam: sollicitationibus Ecclesiastis aulæ Jesuitici I. Herbsti: urgente nuncio Apostolico Antonio Pofevino, & Laurentio Norvego, postea Klosterlaſe dicto: scriptis & Epistolis perplurimis Stanislai Hofij Cardinalis Warmiensis in Borussia: suffragijs etiam Fechten Seccarij; is enim præcipiuus director causæ liturgicæ extitit; colludente etiam Laurentio P. Gotha Archiepiscopo, Liturgiam seu Missam pontificiam approbante non solum, sed & promovente summo studio; seductus tandem est Rex Iohannes, ut à parentis testamento & fide Evangelicâ deficeret. Huic veneno tamen longè lateq; in patria sparsa οὐοῖς μαδὸν restiterunt, non solum exules M. Abrahamus Archi. ep. M. Salomon, alijq; à Rege, quod liturgicæ contradice-

H

rent,

rent, proscripti, ut è scriptis eorum antiliturgicis vide-
re est; Verum etiam domestici. E.g. in Synodo Wexion.
A:Ch. 92: 20. Maij, confessionem antiliturgicam Regi-
tendam totus dicee. clerus adornavit, è quorum numero
duo Holmiam missi, D. Steno Magni Pastor Wex. & paulo
post in Vrshult/ (cui Psalmus Säskön lyser: ab Ep. M. Pet.
J. dicatus est, ut ex literis init. sing. versuum liquet) & Jo-
nas Andreæ, qui Liturgiæ planè damnarunt. Prodiit quoq;
circa ea tempora scriptū antiliturgicum Dioecesios Streng-
nensis. Extat præterea solidissima Responsio apologetica
professorum Nicolai Olai Both, Petri Kenicy & Erici Iacobi, cum
literis Liturgicis Archiepiscopi Andreae data, tum obligatio-
ni liturgicæ 18. Dec. A: 91. præscriptæ. Hæc & alia Reli-
gionis certamina varia tum temporis exitere, donec
divinâ clementia, Duce Carolo IX. Augustana confessio
genuina, cum reliquis Ecclesiæ symbolis, juxta 69. 90.
dōxiav Apostolicam declaratis, magno consensu 306.
Clericorum in Consilio Upsaliensi A. Ch. 1593. approba-
retur, & o. idolomania pontificia tanquam saluti æter-
næ exitialis cum cunctâ heterodoxiâ planè rejiceretur.

XXIX. Adhæc, judicia acceperunt Theologorum va-
riorum in Exteris. Jacobus Rungius superint pomeraniæ A:
27. 8. Aug. scripsit: *Librum istum Liturgicum Ecclesiæ Dei obtru-*
di, idq; satis ingeniose & callidè, in hunc præcipue finem, ut Missa
pontificia, qua columnæ est Regni AntiChristi, revocetur ac stabili-
tatur. Idem sensit tota Theologorum Helmstadiensium,
Witebergenium, Lipſenium & Francofurtensium cohors.

XXX. Tertiam Religio Lutherana tentationem
subiit post Electionem R. Caroli IX. A. Ch. 602, quem
quia fautores Calvinismi, odio pontificiæ religionis arde-
re cogauissent, offerebant se, qui & Regem decipere

& Ec-

& Ecclesiam iterum more Calviniano reformari cupie-
bant. Scripsit enim quidam Theodoricus Micronius nomi-
ne, theses sententiam Calvini defendantes, quas jussu Re-
gis oblatas sibi, solidè refutavit Archiepiscopus M. Olaus
Martini. Catechesin Calvinianam item à Seductoribus Re-
gis idiomate Suetico publicatam pari pietatis zelo pro-
fligavit; Conecionem idem impressam & civitati Holm:
dedicatam, ex c. 7. Math. de Pseudoprophetis evanđelis,
imprimisq; pontificijs & Calvinianis, ut potè patriæ fæ-
pissimè infestis pro dignitate materiæ, incredibili artifi-
cio tractavit, ut animadvertere singuli possent accuratae
cautionis tempus venisse. Compositæ jam ad quietem
Ecclesiæ rursus invidit tentator Satanæ, & ad excitatas
per publicatam novam Catechesin Calvinianam, tur-
bas, scandala simplicioribus ingentia dantes, advenit Sco-
tus quidam Ioh. Forbesius, Furbitare ab incolis dictus, à de-
ceptoribus Regis in patriam accersitus. Cum hoc eo,
dem idem Archiepiscopus M. Olaus Mart. cum socijs Uppsala:
lia congressus est, A. Ch. 1608 17. Nov. ejusq; dogmata publi-
câ disputatione in præsentia Senatorum Regni masculè
protelavit, ostenditq; hunc & similes, Christi ovibus in-
star luporum insidiari. Cui suffragatus est poëta suo re-
tagasiꝝ januæ Auditorij Acad. affixo eodem die;

Forbesius presto est ne mordeat ille cavete,

Quos Christus sanctâ morte redemit oves:

Forbesius nostrâ nam lingvâ denotat illum

Balantem mordens qui vorat ore gregem.

XXXI. Quartum, ferias Ecclesiæ Lutheranæ inter-
turbare molitus est Draco infernalis sub interregno A.

Ch. 1638. Tum enim Upsaliam accessit Joh. Duræus Calvinianus, itidem Scotus, qui specioso fatis titulo syncretismum cum nostrâ Ecclesiâ tentavit. Verum id meritisimè à Fac. Theol. tulit responsum, non esse aliam religiosæ concordiaæ sternendam viam, quam quæ scorijs *ψευδοθεοσκολιξ* Calvinianæ planè abjectis, planitie *ορθοδοξίας* Ecclesiarum nostrarum lutheranæ gaudeat. Idem pacis Ecclesiasticæ (Christobelaliticæ potius) desiderium ante triennium visus est nonnemo his locis, venuit suis olivæ Ramusculis, ostendere. Matthiæ Nicantri quoq; semina Syncretistica hic spargi coepit sed improbata sunt eodem anno; à quibus merito abhorrent omnes boni. Sed ad institutum,

XXXII. Quia verò provehendæ religionis currus lingvæ sint, vehementer, eam ob causam, foret optandum, ut plures Theologij dediti non solum prænominationis, sed & lingvæ Moschoviticæ operam darent, quô Ecclesia verè Christiana crescere in his terris, hoc est, numerus fidelium ac vitæ cœlestis hæredum, horum beneficio. organorum posset augeri, ut vaticinia divina promittunt, dum multi plurimis, ad Dei gloriam, populis his luminum præsidij prælucerent. Fulgorem ab oriente in occidentem semel sparsum reflecti nil inhibebit: sic enim *Augustin.* super prophetiam Chr. Math. 24: 27. l. i. *Quæst. Evang.* c. 38. ait: *Fulgoris nomen ad manifestationem Claritatis Ecclesiæ pertinet.*

XXXIII. Quare verò pronominatae lingvæ à Suetiæ *διαστασῶν* & toto genere discrepent, genuinam & proximam assignare difficultimum erit causam: nam oīm hos populos diversis paruisse Regib. ideoq; mansis-

ut conversatione & negotijs separatos, ita quoq; lingvæ commercio distinctos, difficultatem omnimodam non tollit; enim verò præterquam quod negotiati semper Finnones cum finitimis Suecis sint, quos propterea Nyodjilaiset sumptâ denominatione à proximis Roslagijs vocant, sicut Saraleiset Germanos nuncupant, quippe inferioris Saxoniæ populos seu Megapolitanos maritimos esse constat & viciniores: eandem, si non prægnantiorum causari rationem pro adstruenda suarum lingvarum differentiâ specificâ possent Dani, Germani & Belgæ. Verum non esse eas vel à se, vel à Svecanâ speciemagis discrepantes quam à se invicem tres superiores, aut lingua polonica Bohemica & Hungarica sunt: sed solum dialectis discretas, ipsa experientia docet; Nisi statuerem velimus unius in Smolandia provinciæ Synnerbo/ diaœ, ubi natus sum, dialectum specie à reliquis differre, quia quosdam periodos, more Dalekarlorum cœteris enuntiet valdè dissimiliter: E. g. *Haire ta plejelen/ ga på* *lon å torf aïn trawe biugg te dauren:* quæ verba tantundem valent, ac sidicas: *Puer cape tribulam, abi in aream & execute 24. manipulos hordei, donec paretur jentaculum.* Sufficiet ergo pijs universali causâ contentis divina pro suo beneplacito, lingvas, sermones & eloquia gentium dirigens providentia.

XXXIV. Sed & acrius de harum antiquitate lingvarum certamen existit. Petrus P. Upsal. in Chron. Suec. p. 1. refert, Magogum Japheti filium primùm rexisse Schytiam Europæam, quæ hodie Finlandia dicitur; & deinceps pag. 9. in vitâ Sichtrugi, facit mentionem & regis Finnorum Gumble/ eiq; desponsatæ Oro filiæ R.

Suecorum, raptæ verò à Gramo R. Danorum. Hinc *Suomâmaa* q. *Suomblemmaa*, quod notat Finlandiam, verisimilius immediate deducitur, quam vel à *Suoda* benevolendo, vel à *Suomus*, quod squamam notat. Ipsa verò Finlandiae vox potius à *Finna* seu inveniendo deducitur, quam vel à *Fjñ* seu pulchro derivatur, vel alia conjecturæ qualisculq; origine: invenerunt enim in eâ olim Sueci, à Rege suo *Erico* 7. *Segersell* dicto domità, juxta universa ferè loca maritima sedes, quod non solum integræ Suecanæ Ecclesiæ probant, sed & nomina oppidorum & pagorum Suecica evincunt, ut in Bothniâ orient. *Wasa*, quod pontem significat è ramis confeatum, qualibus invia olim Suecia usâ est, quorum character deinceps insigne regium factum est. *Pederhôôr* &c. in Nylandiâ *Helsingfors* / *Suensby* / *Nilsby* / *Olsby* &c. Lingvam verò gentis Fennicæ vetustate reliquis non cedere patefactum est è propositionis principio.

XXXV. Inter Scandios verò & Cimbros de prisciore sermonis sui usu, minor est quam de fretolis & controversia. Verùm Suecis de eâ re & Germanis esse solent altercationes frequentiores. Quod autem cum his de antiquitate sermonis certate possint illi, antea aliquando in hâc Acad. disputatum fuit & demonstratum; probariq; idipsum amplius posse his duobus documentis credibile est. 1. *Sueci* à *R. Suennone*, qui Japheti nepos & Noachi pronepos erat, nomen sortiti sunt, ut laudatus *Petrus P. Dn. D. Jonas M. Wex.* alijq; ostenderant: Noachi enim filij fuerunt *Sem*, *Cham* & *Japhet*. Japhet filios 7. habuit, quorum primus *Gomer* erat, secundus *Masog*, cui 5 filij generaþantur: *Sueno*, *Sueonicæ* gentis au-

thor

thor; *Gether*, quem alij *Gogum* appellant, nomen suum Gothis relinquens; *Thor*, *German* & *Ubbo*, qui Ubsaliæ q. ubonis aulæ dedisse denominationem existimatur à nonnullis: Inveniuntur ergò in hâc gente vestigia vetustissimi post diluvium sermonis.

XXXVI. Verùm Germanorum *Tento*, *Tacito* dictus *Tuisco*, unde vox *Eyst* ortum traxit, pro indigete & Deo è terrâ oriundo cultus, eô quod gentis ejus fundator indigena fuisse à simplicioribus credatur, quo tempore vixit, hodie ignoratur à plurimis scriptoribus.

XXXVII. Vocem Germanorum quod concernit, variant de origine ejus authores (α) vox ista à Romanis esse inventa *Straboni L. 7.* creditur, quoniam cum primum *Rhenum* devictis Gallis transgressi fuissent, videntes eos & feritate animorum & proceritate corporum, & colore albo; cæterum formâ & moribus & vivendi ritu Gallis similimos, *Germanos* eos, puta fratres esse Gallorum existimârunt. (β) In libro *Talmud* opponuntur vocabula: *Germanus* & *Cuschi*, seu *Æthiops*; illud q. album significans instar *rū Gerem* seu ossis; hoc verò nigrum denotans. (γ) Sunt qui Germanos inde dictos putant, quod peculiari huic nationi ritu se mutuò suâ lingvâ Germanos, hoc est fratres seu *Brüder* consalutent. (δ) Eрудiti tamen inter eos hujus vocis *Erwuer* ex lingvâ domesticâ petunt: Gar enim seu *Ger* totum appellant, & *Man* virum, ut nos, nominant, q. Germanum salutes integrum virum. Quibus ut facilius quis faciat fidem præstat vocabulum *Alemanus*, quod in inferiore Saxonâ idem valere quod in superiori *Germanus* solet: illi enim pro toto usurpant particulam *U.* (ε) Deniq; non levi conjecturâ nisi is videretur, qui Germanos nomen uâ cum

cum sangvine, ex fratre Suenonis German, statueret esse adeptos, & hinc quoq; derivatam propinquitatem lingvæ: sicut etiam à Svenone Suecia, à Gethero Gothia, ab Humblonis Succorum Regis filio 1. Dano Dania; 2. An-gulo Anglia; 3. Nore, Norrvegia denominata est. Stante enim hâc hypothesi, quod à Magogo deducantur Sueo-Gothi, ut contendit Johannes Magnus, potius à Germano oriundi Germani videntur, quam ab Ascena, nepote Japheti & filio Gomeri. Ascanios quidem Cimbrus mixtos fuisse olim non est absurdum, ut certâ conditione etiam fatetur Fridlibius in obs. Bib. V.T.p. 44. & bibl. Win. consentiunt super Jer. c. 51: 27. Dicitq; præterea Philippum Nic. in lib. de ant. Germ. sententiam Johannis M. eruditè castigare, fortassis ex eo, quod Turcas à Magogo exortos esse pleriq; statuant. Verum hæc non sunt *āōis arā*, ei potissimum, qui novit Magogi imperium fuisse amplissimum, & in oriente extensum usq; ad fluviū Tanaī, qui in paludem Maeotidē se exonerat. Hinc facile ei fuit Filium Thor vel Turcū præponere, quib. olim neque Germani neq; nos, quippe Ethnici, eramus meliores. Quicquid tandem sit, atate ab his non superari Svecos, & lingvam nostram æq; antiquam, si non adultiorem esse liquet.

XXXVIII. II. Alterum argumentum bonâ consequentiâ mutuari licet è Taciti L. de situ, moribus & pop. Germ. p. mihi 585: ubi hunc in morem differit: ipsos Germanos indigenas crediderim, minimèq; aliarum gentium adventibus & hospitijs mixtos; quia nec terrâ olim, sed classibus advehabantur, qui mutare sedes quarebant, & immensus ultra utq; sic dixerim, adversus oceanus raris ab orbe nostro navibus aditur. Quis porro præter periculum horridi & ignotim maris, Asia, Africā, aut Italiam relictā, Germaniam peteret? informem terrā, asperam cælo, tristem cultu aspectuq;, nisi si patria sit.

XXXIX. Quibus verbis supponuntur nonnulla, & quidem hypotheses ijsdem continentur seqq. I. Per Germanos Tacitus intelligit etiam Suecos, quos pag. m. 604. *Svinas* vocat. Imò pag. sequenti, an Peucinorum, *Venedos* rumq; & Fennorum nationes Germanis an *Sarmatis* adscribat, dubitat. II. Hos omnes putat esse indigenas, more Ethnicorum, ab indigetibus scilicet & dijs tutelaribus prognatos; ignarus quippè Sacrae historiæ de ortu, dispersione & migrationibus gentium in varias terrarum orbis partes: Omnes enim primò egressi sunt de montibus *Ararath*, Gen. 8: 4. quos LXX interpres putant esse altissimos & gelu perpetuo rigentes *Armenie* colles *Gordicos*; quod etsi sit factum naturale, miraculo tamen omni, œconomia negotij hujus non caret. III. Ab austro (quod caput rei est) & plagâ mitiori in horridum Septentrionem seu, quod idem est, è Germaniâ in specie sic dictâ, in nostras aliquem habitationis causa contendisse terras, non dum præsertim adeò multiplicatis hominibus, judicat esse absurdissimum.

XL. Quod prænominatarum lingvarum originem attinet, fatendum est, nullam earum ita esse primitivam, quin passim expressi in ijs percipientur Lingvarum cum occidentis, etiam tum orientis soni. In Lingvâ Suetica enim, simul & Germanicâ reperiuntur vocabula, nisi pauca, forte à Gothis in Italiam profectis latinitate donata excipias, deducta à vocibus 1. LATINS, qualia esse possunt sequentia: Adamas, antis, Demant, Aclito, s. achta/ g. erachten, à frequenti intuitu; Ago, re Afra; Angor Ånsgra; Amo ööm, q: sui conservans; Argilla Lirga per iessowæ, Leer; Armus arm/ Ars art/ Auris öra/ Aro årja/

Alinus åsne; Axilla aril. Bestia best/ Balsamus balsam/
Barba g. bart/ Baro baar nudus q: purus; Beatus bååt/ na-
vigium quo bååta / id est, lucrari solemus, Bloesus Låsp
id est, lingva titubans per vse. Bracca bracka/ gothica
potius quam latina vox; Brevis s. breeff g. brieff: literæ
enim involvi solent & breviari; Bulla bulle. Caco fac-
ta/ Cæsar Keysar/ Calix s. Kall/ g. kall; Calx Kalk/ Ca-
méra kammar/ Campus kamp/ Capita Skäp/ Caput s. hoff-
wud/ g. haupt/ Casa s. Kåta/ g. Kaut domuncula, unde
Kåtkarl inquilinus, Caleus g. Kees/ Catus s. katt g. kat
ab astutiâ, Caulis Kåäl/caupo s. köpa/ g. kauffen: causa
fin, foosa/ Cautus kååt per arrifgætt, Charta fort/ Char-
rus fur/ Chorus Chor, Cista fista/ Cithara Citra/ Clango
flinga/ Clarus klar/ Clivus kliswa/ scanduntur enim acli-
via & declivia, Collis kulle/ Cometa fomet/ Corbis s.
forg/ g. forb/ Cornu horn/ per aspir. ab H. Kæran gr. xe-
gar idem; Corona Croona/ Corpus Kropp/ Creo Kry/ id
est, sanus q: recreatus; Creatura Kreatur/ Cresco karst/
id est sospes, q: accrescens; Creta Krita, Crux s. fors/
g. Kreuz/ Curtus s. fort g. furz. Decem s. Tjo g. Zehen/
Dens s. Tand/ g. Tan/ Dicto dichta/ Discus diff/ Dolus dö-
sia/ id est, celare, q: clam fraudare, unde Dulgadráp/
homicidium clandestinum, Dormio dolma/donna/Duo
L. tuå g. zwo/ Duplex dubbel/ Durus dyr/ id est, carus per
uerap. Draco drake, Edo s. åta/ g. essen/ Ebrius iffrigh
id est vehemens, per uerovu. Fabula Fabel/ Fallo
falla/ id est, cadere, q: sui ipsius gressum frustrari, Fallax
& Falsus falß/ Fenestra Fenster/ Feriae s. fijra/ id est, ce-
lebrare, g. fejertagh/ id est, Festum fest/ Fero föra/ Ferus
föör/ id est robustus per uerov. Finis fijn/ id est, pulcher
nam o. finis est bonus, Fixus fix/ id est constans, æ-
quis

quis &c. Flo flåsa/ Floccus flock/ Flos flöt/ Fluo flyta/ Flu-
vius flodh/ Foetus a, um, feet/ Fulgeo fôlga/ id est lequi
q: lumine aliquem prosequi subsidiario; Frater broder, per
mut. lit. Gannio gana/ id est, elevare mentum per uerov.
Gaudium godh/ Gudh/ gott per uerov. gelidus s. leth, g.
glied/ id est, artus; solent enim articuli in animalibus
esse frigidiores; Gemo göma/ id est, custodire, q: dolo-
rem abscondere; Gero góra/ Globus g. glaube/ i. e. fides;
quippè circulum amans: åvr@, övr@, ira nreñov; ri-
sév@ öri åvr@, övr@: i. e. Deus dixit, ut credam, credo
quia Deus dixit; Glisco glitra/ Gravis s. Grefwe/ g. Graff
per uerov. Gryllus griller per uerap. Gressus gråß/ herba è
terrâ egrediens; Grossus g. gros: ficus enim quamvis im-
matura, grandior est uvå. Habeo s. hafra g. haben/ un-
de häfwar divitiæ, hamus Homma instr. piscatorum; Haus-
stus ööst/ Herus Herre/ Hiuleus Jolfer/ Hirsutus & Hirtus
s. hior/ g. hirsch/ per uerov. adj. Horreo höra/ quia in-
ter assidue audiendum q: obstupescit homo; Hyssopus
Isop. Interesse Intres/ Intro intråda/ g. eintreten/ ju-
gum oof/ g. Joch/ juncus vng/ junker/ g. Jung; Juste just.
Labium läpp/ lipa/ Lacer lasig/ Lancea lantz, Lappa lapp/
Larva larff/ Lasso läsja/ losj/ Laudo lofwa/ Laus loff/ Lego
läsja g. lesen/ Lenio lena/ Lenis leen/ Leo Lejon/ Lex, gis log/
Lilium lilia/ Linum lijn/ Longus läng/ Luceolysa/ Lucidus
lius, Lurco lurker/ Lusco sluster/ per allusion: Ludus & lusus
luss, Lutum lutch: lixivium enim aqua crassior est. Macer
Mager/Machinor g. machen/ Madeo g. mad/ vermis, quippè
in putredine nascens, s. Matt och moal/ Mamma Mams-
me/ Maneo mana/ Mango månglare/ Mantile mantil/ Me-
dium, Medulla medel/ Mejo Miga/ Mens mening/ Menta
mynta/ Mentum menta/ q: cutem instar menti condensare,
I 2 Mercor

mercator mortane/ metor meeta/ minor mēta/ minuo mīs-
ta/ molo mōl/ smol. mēl, mala/ g. mēl/ mollio mōllia/
munitio muntering/ murmuro murra/ murus muur/ mus
muus. Nasus Nāsa g. naas/ natura natur/ nebula g. nebel/
nix nīd g. nīe/ nomen namph g. nahme/ nominō nempha/
novus ny g. new/ novem nīo g. nein/ nox natt g. nacht/
nuē nōtt g. nūz. Oblongus afslāngh/ obscuro stura/ ær-
zīp. Odo åtta g. acht/ oleum olia/ g. ööl/ ordo ordning/
ovum egg/ g. Eg. Papiila pappa/ par par/ pars part/ pas-
ser sparff/ passus paß/ pellis pels/ pelta pielt/ indumen-
tum, penna pinne/ peplum pepla/ i. e. foeminarum instar
minutim dolorem exprimere; Pes foot/ g. fuß/ pilum
pål/ piper pepar/ pipio pipa/ piscis fisk/ plumbum plump
à densitate subtilitati oppositā, poena pena/ pondō pund/
premo, pressi, pressa/ princeps Prinz/ priscus frise/ ærziq.
probo prōfwa/ proba proff/ g. prob; pullus fööl/ sola/ pul-
vis g. pulver/ punio puniart/ i. e. gladiolus, purus pur/
pusillus posling/ q: nanus, putrelco Träff/ in stagnis enim
aqua putrescit; puto pytt/ signum dissensionis ironicæ.
Quatuor syra, g. vier/ quinque sem/ g. sunff per ælōiø-
siv; quasillus sfl/ per æfāig. quietus quitt/ quisquiliæ
Pulor/ quatio skala/ per ûség. Rabies Ramn g. raab/
Radio rödia/ ueråp. Rapiro röfwa/ rastrum roster/ ras-
vis raas/ per röv. rectus rect/ g. recti/ rego, re, regera/
rheda reede/ borede ovréch. redeo, re g. reden/ per rö-
zäg. rosa roos/ ruga ruggot/ sacer saaker per ærtiøp.
Sal salt per ægøy. scabo skabb/ scalmus skalm ob hu-
bricitatem, ueråp. scatnum g. schemel/ scarifico
skarp g. scharf per uerov. Seaurus skår per simil.
scobs skufwa, g. schoben per ueråp. scorbutus skörbingg/
skorff/ scoria skör/ per uerov. screo skieg/ scribo skris-

wa g. schreiben/ scrinium scrib/ scriptura scrifft/ securus
sekur/ sekur/ Sedeo sitia/ g. sizen/ sedes sāte/ septem siw g.
sieben/ sex sex/ serenus reen per æfāig nyg æpōk. signo, signa/
signum signet/ simplex simpel/ sacer swäger/ Sol sool/
somoium sompn/ soror hyster/ g. schwester/ spargo spricka/
sprengia/ per èpér. nyg uerabø. spu spotta/ sputum
spotti/ sputo sputa/ sto stå/ stamen stam/ stannum teen/
g. hen/ stillo stilla à continuando, stiva styff per simil.
sterno ströö/ stratum g. stroß/ strenuus streng/ stringo/
strengia/ subula syl/ sibel/ sudo sweeta g. schwizen/ suo, sy/
sugo suga/ sulurrus sol/ syrupus sirap. Taberna Tasswa-
re/ i. e. cauponarius per uerov. & ûségwou, tabula taf-
fa g. toffl/ taceo tiga/ tapes tapet/ taxo taxa/ templum
tempel/ teneo teen/ uerov. repeo tecp/ tergo torta/ termi-
nus termin/ per æpōk; tingo ting/ color etiam aliquid re-
ale affert; tyro ture/ titulus titul/ titel/ tono dona, tonus
don/ per mut. lit. dent. tragula Tiggare/ dan. tryglere/
quod hastis pro gladio, & q:retibus pro indumento utan-
tur mendici. Tria tree g. drey/ turbo bedröfwas per ægoyd.
g. Trüb. tritus trödd/ g. getreten turgeo trög/ per ueråp.
Vaco wafa per sim. Vado wada/ vadum wadö/ Vagio g.
balgen/ per èpér. nyg uerabø. vallum wall/ vario wå-
ria: defensor enim variat galeam, udus wåsh/ per ægoy.
vehemens hempnash/ ægoy. Volo, le, wilia/ velox flur/
per ovrastyr, vendo wandra, per uerov, causæ fin. Ver
wåär/ veredus wredy ueråp. iratus enim instar equi ve-
natorij est; Vessor, vertor, wistas/ vespa wispa/ vexa-
re fixera/ unus een g. Ein, per ælōiøsiv, voluto welta/
per ægoy. Zingiber ingefer per æfāigow &c. Nomis-
na quoq; propria ejusdem originis prostant: E. g. Au-
gustinus Steen/ æfāig. Antonius Anton per æpōk. A-

drianus Adriani/ Egidius Eggert/ per πατερ. Barbara Barbros/ Beata Beata/ Bernhardus Bern, per ἀπόκη. Benedictus Benge σύντομος, Cyrus vel latinius Carolus Carl, Claudius Clas/ Clemens Clemet, Cæcilia Sifila/ per πατερ. Clara Clara/ Conradus Konrat/ Emerentia Emerenz, Fabianus Fabian/ Franciscus Franz/ Gregorius Gregs/ Justus Joost/ per σύντομος καὶ ἀπόκη. Justina Stina/ per ἀπόκη. Ludovicus Ludwilk ἀπόκη. Laurentius Lorenz/ Lars/ Lasse/ per σύντομος. Leonardus Lenard, Leopoldus Leopold/ Lucia Luise ἀπόκη καὶ οὐσέρος. Mauritius Moritz/ per σύντομος. Margareta L. Gertrud g. Greta, Regina Regina/ Rodolphus Rolff σύντομος. Rupertus Robert/ per πατερ. Sebastianus Bastian per ἀπόκη. Severinus Söffringh per πατερ. Scholastica Castila ἀπόκη. Sylvester Sylwast ἀπόκη. Valentinus Vallentin/ Walerianus Wallrian/ Urbanus Urban. &c.

XLI. II. GRÆCIS: per easdem Figuras grammaticas & tropos rhetoricos: qualia esse possunt sequentia: Ἀγγελος. Angel; ἄγκυη ulna, Ank viduus q: sine ulnis, ἄγκυρα Ank, ἄγρος akter g. acker/ ἄγρων wader, ἄγριτηνος fettare, ἄπτω hæftra/ ἄρπη ensis falcatus, horpa/ instr. musicum curvum; ἄρσαξ rapax Rössware g. Rauber/ ἀγρος Stierna g. Stern, ἀνλη aula offwel/ offla παρος τὸ ἀγμι flo, q: locus perflabilis & generationi aptus. ἀξιη securis, ρρε/ g. or/ ab ἀξω frango. Βαιω vado, Bana/ parare viam; Βάλω jacio, bellen latrare; Βαρβαρος à Chald. Bar, quod significat externum barbarus/ g. bawr/ baurisch. Βιβλος bibel/ βιβλων certno, belefwa/ decernere; Βογδος opitulator, boota opitulari; Βούρκο pascio Bustar/ arbusta; Βραβεῖον victoriae præmium, Brøff fortis, excellens; Βρέχω vehementer

rigo

rigo bråka g. brechen/ frangere, item bråka balare, βρέτων g. butter; γαστηρ venter g. garstig foetidus. γέννων hinnomdaal/ Helweete g. helle, composita vox ex H. GE & Hionom. id est vallis Hinnom; γέμω plenus sum, γέμma servare in promptu; γένω gusto, gaff sensibus obvius; γλυκης duleis g. glück/ fortuna; γόνν genu, knä/ g. knie; γυνη uxor, vonna, g. gunnen, favere: quia uxor est q: unica soror; δαμα domo, Dam/ Dama sistere; δαβόλος Disfvol/ g. Teuffel/ δράκονς diekne/ g. diakn/ δόλος, dolus, dålig nullius pretij; δόλωρ pugio, dolcf idem; δέλφι, servus, g. Dull/ Toll stultus abjectus; δράσσω, ττω, concipio, prehendo Drättigh/ fruktusos; δρέπω abscondo, dråpa/ interficere; ἐλκω traho, hælka difficilis vectura ob lubricitatem; ἐπιστολη epistel, ἐγκώδη hedning g. herd; γέρη cingulum dona g. Ebon/ reticulum pro capiendis avibus; ἥλιος Sol, Hell Clarus, procul dubio ab H. Hel splenduit: Ἡλλάς vireo, Tall abies q: semper virens: Ὑη bestia, Diur, g. Thier; Ὑρῆς ο νησι τὸ lamentatio, Tårar/g. Threnen lachyrme, Ὑρῆση religiosus, Treest fidem non facile fallens, Ὑρῶν ο Throon/ Ὑρῶν ο Throja; ἴση aequalis, ίση glacies, q: semper & ubique sibi similis: ηάλαυνος arundo, Kalmus fruticis species, ηάμηλος Kameel/ ηάμηνος g. Kamin; ηάνη storea, g. Kana oblonga & q: strata cymba: ηέρμη segmentum, kerma rheda rustica, ηεντέω pungo, tant extremitas, angulus, q: stimulus, ηεθάρα Citra/ ηόραξ corvus Korp/ ηίμων cuminum kumin, ηυριανός η, ην, dominicus Kyrlia, ecclesia, λάμπω splendeo Lampa fax, λέβω libo, g. lieben amare, quasi primis labris attingere, λέγχω lingō läka mederi. Αγέλη nugæ, g. Lehr vacuus, inanis q: nugas vendens, μελισσης

Adi 6 10

λάσσω p. χει mollio, Μόλστα mulsum, μάννα Manna ex H. Manhus, i. e. juxta LXX. τὶ ἔστι τέτο, quid rei hoc est? μάρτυς ab H. Amar, locutus est, q: veritatem eloquens Martyr, μάσσω, ττω, subigo, Ματτ subactus, fatigatus; μάχομαι pugno, q: ab H. Macha delevit, g. machen/mala/ movere; μείω partior, meer amplius, μῆτηρ g. Mutter/ s.moder, μῖσθος τὸ odium q: ab H. Maas reprobat, Μήσ part. privativa, ut g. misgünne/l.misgunna odisse, μοιχός moechus q: ab H. Maach comprimere, Moken debilitatus; μόρφη form, μύθος verbum, g. Mieten elocare, quod non fit sine interventu verborum, νῆσος insula, Νᾶσι νύξ nox q: ab H. Nuach quietcere, g. nacht s.natt, νίστω, ττω, pungo, nysa sternutare, quod pungit cerebrum, νύστης, nicto, nōsta glomerare, ξηρός aridus sār separatus; οἴβριον Πρίσση q: aureum, gloriosum, θόρος. Χρόνος custos viarum, heduf/ prādo, quales in Hungariā; ζέω oleo, οσα/ malè olere, οἶνος vinum ab H. Iain, Σyr. Iena, Βίζη, οὐα nomen g. nahmen/l. namph/ ορέγομαι appeto q: à Chald. arag desiderare, arg malus, ορμη impetus hōrm/ impetus iræ, ορχέομαι salto, orka valere. παῖς puer poicē/ παγίδειος, ab Heb. pades Paradīs; πάρδος q: ab H. parad separavit, Πάρδ pardus, coloribus variatum animal, πέρθεω circum curro, g. Pert/pferdt, πατάσσω persecutio, q: ab H. Pattisch malleus, Βάσα idem, πάπυρος papyrus, πάτηρ g. Batter s. fader/ πέπη planta pedis, & πέπη pes, g. fūs/l. foot, πεῖνα fames, πῆνα q: poena ut supra, πέμπω mitto pamp, missile, gladius, πένθος, luctus, pant/ hypotheca, quia agrē datur, περίοντος, circuitus g. Perik/ s. Peruk, q: domus circa caput, πλάσσω fingo, Πλάσιον fingere torturam, πλήσσω, ττω, verbero, pletta idein, πρέσσω, ττω, ago, g. Praten actitare sermonem;

πρέσσω

πρέστης, πρεστός, πρετός, prest, προσήλθων proselyte advena, πῦρ ignis, g. für, feuer/ πύργος, g. burg/l. borg turris; πέρω perfundo à πέρω fluo, rinna idem; παρτίζω aspergo, πάντα purgare, πέρη rheda, g. reisen l. rida vehi, πέρση frango, q: ab. H. Raatz fregit, g. reisen/ rumperre, inde τῆς virga; πένη platea, rum locus, rympa fuge; πάττω onus impono, q: ab H. Sath ponere, g. fatti satur, item satllen/l. salla/ sternere & q: onerare equum, πέμπως venerabilis, samis/ semis/ concordans, quadrans; πάντως amictus ex lino Αγγιπιaco, g. seiden/ l. siden/ silke sericum; πάνησις g. sinssi/ l. senap; πακέπω velo, g. schiff/ l. step/ navis; παροπτής, Scorpion, πάνδω vexo, q: ab H. Sichel infatuavit, skylla/ fatigare, arguere; πανώρα mirram Myrrha, πανένδο fundo, spendera profundere; πατάμην urna, stam statutus terminus; πέγω tego, stiga/ stigia tegumentum, habitaculum; πειχω ordine incedo, stöfka/ discurrendo ornare, πέλω apparo, orno, ställa instruere, πέμπω stemma/ πέργω naturæ instinctu diligo, storck ciconia, quippè quæ sangvine proprio pascit pullos suos, inde storckna/ præ amore lachrimulas fundere; πέφω redimio, styff rigidus, elatus, στριγίω, stabilio, sterse/ smol. in. exorabilis, πέπης pectus, städ incus, σιζω, ξω pungo, sticka idem, σόμα os, q: ab H. Satam claudere, sum mustus; παροπτηνη στροντινω sterno, strō/ strå/ g. stro culmus; παραπτω, τω discerpo, spratla saliendo rumperre; πέρφω verto, streffwa nisi cum animadversione; περβλης flexuosus, strofling velamen circa manus & crura; πέπη, γρό, stygg/ abominabilis; πύλη column, styl/ modus dicendi & scribendi, seu structura orationis, πράλω prosterno, sualla inundare, πράξω, τω macto, g. schwäzen/ l. suasa pompa verborum percellere & q: jugulare

K

gulare

gulare; σχολή otium q: ab H. Scholah quievit, schola,
τραχύτω, τῶ, turbo q: ab H. Tera agitare, & propriè
de aqua dicitur, tratta infundendo turbare; τείνω tendo,
tene fūsum, τεῖχος murus à τένει struo, g. reiche/ l.
digite fossa; τέμνω seeo q: à R. H. Dam succidere, tamia
domare; τρέχω curro q: à Dārech via, g. trechen/ l. draga
trahere, aor. 2. ἔθεμον drōma/ q: cogitatione in somno
discurrere; τρέψω alo. q: à R. Tereph cibus, torff/ subsi-
dium, necessitas; τρίχω strideo, trixa trochlea à lono;
τρυπάω terebro, τρύπα foramen, drypa stillare, τρυγ-
νός q: ab H. Turan princeps, tyrant; ὑστερπ@ H. Esoph
Isop/ ὕστερος sus, swin. Φέρω föra ferre q: à R. Parah
fructuū tulit; φλέω nūgor Frl. flauen mentiri; φύσσα
follis pust; à χάριν χήνει anterēs g. gānse, χάλαζα grans-
do, fladd masla; χαρχίσω sculpo, q: ab H. Charach ex-
aravit, kraža/ fratta/ scalpere; χλωρός viridis, g. flár l.
flor: χών vel χέω fundo g. giehen l. giuta; χιρῶν q: ab
H. Chetonet tunica, fiortil; χάλω cano p. præt, ματ,
psalmi, ωθέω trudo, pello, præt. ἀκα ooka/ conjugare, &c.
Nomina propria sunt: Αδελφὸς Adolph / Αλεξάνδρη
Sander / Αἰσχυλός Eſtil / Αγαθὴ Agatha: Βασίλειος
Seltius / Χριστόφερος Christopher / Χειροσοῦσος versē Gude-
num vel potius Guilmun/ q: aureum os; Γεώργιος Joran;
Ερασμὸς Rasmus/ ἐνρικια Femia/ Καταρίνη Karin/ Χει-
ρίνη Kirstin/ Δωρόθεα Dordin/ Θεοδώρα ηγια Θεοθωρετος
Thor/ Ελένη Elin: ιηγον μός Germun/ μαργα Maria/ quæ
vox est εγγραφ@ & potius Hebræa Miriam, Arab. μι-
γραμον, σοφία Sophia &c.

XLII. III. HEBRÆIS; per easdem figuræ gram-
maticas utpote; περίφρασιν καὶ αὐτιφρασιν, πρόφεσιν
καὶ παραγωγὴν, ἀφάρεσιν καὶ ἀποκοπὴν, ἐπένθεσιν καὶ

συνκο-

συνκοπὴν, ἀλλοίωσιν καὶ ὑσέρωσιν, σύνάριθμον καὶ διάριθμον,
διάθεσιν καὶ μετάθεσιν, συσολὴν καὶ συσολὴν; Et tropos
atq: figuræ Rhetorices, præcipue μεταφορὰ, μετονο-
μίαν καὶ σταθονομασίαν &c. E. G. Abib vox hebræa, si-
gnificat mensem pubertatis frugum, cui hodie dimidius
ferè Martius dimidiusq; Aprilis respondent de quo Exod. 13.
Lev. 2. Deut. 16. agitur; derivatur ab Eb vel juxta pronuncia-
tionem judaicam EW, quod virorem notat Job. 8:12. & fru-
ctum, Cant. 6:10. hinc ewigh perpetus, ævus, q. semper vi-
rens & foecundus. Adam homo, Dam pulvis, Abal luxit,
g. übel maius; in conjug. Hithp. Hithabbek implicuit se, beek
pix; Hæbil delolavit Esa. 3: 26. höswil dolabra', Åben pon-
dus casi lapidis, åssinen præcisè', Abnet baltbeus Esa.
22: 21. bånet cingulum capitis', Abak pulvis Nah, 1: 3.
bæcke monticulus; Abbir taurus, robustus Jud. 5: 22. ab
Hæbir remigavit, g. bjur/ potio ex succo hordei & lu-
puli operosissima. Abrek flecte genu, item pater tener,
wraf nauci; Næddar Niph. illustris fuit, Riddar q: Rab-
bon næddar, Dominus illustris Jud. 5: 13. Adar mensis me-
diati Febr. & Mart. respondens, arder vel upl. arder al-
ter, quia Febr. est alter anni mensis; Agorah gr. ἀγορά
numus, forum, torg idem', Adasch trituravit, daska tun-
dere', Abab vel aheb amavit, häff eminens q: dignus a-
more; Heber expurgavit, g. heben fax; OB vel OV 1.uter
2. pytho, qui ē tumido ventre, q: ex utre responsabat
Job. 32: 19. Wff/ bubo in terræ cavernis mugiens; Adsar
cinxit ψ: 18: 33. zira ornare', Ajab vel aiav inimicus f. jäfe
wa rixari; Ud torris, titio Zach. 3: 2. Hinc Ed fumus
Job. 36: 27. vdd mucro more scintillæ pungens; Niph.
Naavah desideratus est Ps. 132: 13. nässe we pugnus; quia
desiderando manus in pugnum contrahi solet; jvalet

K 2

stulti-

stultitia & stulta, ålet stultus, a. um. OM plebs prov. II: 26, & ymna familia, proles unius matris, ðm tactus impatiens', *Ulam* porticus, fortitudo ψ. 73: 4. *Lam* motilus antiph. Oon. i. dolere, 2. divitiæ dolore & iniquitate partæ, Es. sa. 3: 26. Job. 18: 7. c. 39: II, prov. II: 7. ond malus nihil enim eo pejus esse, quodmergit in perditionem potest, t. Tim. 6: 9. *Heitz* in Hiph. properavit, Esa. 22: 4. Jer. 17: 16. *hast* festinatio', *Oor* Lucere, oor vel ord verbum q: lumen cogitationum: Filius Dei namque & verbum & splendor gloriæ patris est Joh. I. I. 4. 5. 7. 8. 9. Heb. I: 3. *Averab* stabulum 2. Par. 32: 28. *awra* proventus; *Adas* cinxit, cinctus f. ψ. 18: 33. Conf. Esa. 5: 27. Job. 12: 18 *zira* ornare; *Achydsa* detentio, à R. acads tenuit, fatissa piscina q: possessio piscium'; *Ajab* vel *aiav* inimicus f. *jäfwa* rixari', *Eid* vel *Ed* calamitas, 2. Sam. 22: 19. Job. 18: 12. c. 21: 17. g. *Eidh*/l. *Eedh* juramentum, quod vitandæ miseriae causa præstatur'. *Ajab* accipiter, alijs cornix, alijs pica, Hieronimo vultur, Job. 28: 7. *Kaja* graculus q: a *Kajah* vixit, iñ insula Est. 10: 1. *ðð*', *EL* fortis, eld ignis à potentia, hinc est quod ignem in *Ur* Chaldæorum pro Deo coluerint; *Eimah* terror Hezr. 3: 3. à R. *ajam* crudelis. f. *Eem* nidor ingratus', *Ain*, Non, g. nein / s. ney/ nañ/ *Acap* vel *a-eaf* curvatus est, prov. 16: 26. *Kasse* senex, q: ætate curvus; in Niph. *Naelach* foetuit Iob. 15: 16. *Elack* mutilis', *Elil* nihilum Esa. 31: 7, *sleß*, *liftwel*/ q: annihilationem antecedentium importans; *Alman* viduus, *Almanah* vidua, nec non desolatus murus, almen communis, q: relietus & nemini certò addictus', *Alnyggim*, ligna non facile putrescentia. I. Reg. 10: II. *Almogen* populus: unita quipè vis fortius resistit: unde *Scilurus* R. dixit filiis, tradito baulorum fasciculo; *Concordia* res parvæ crescunt, discordia

cordia res maxime dilabuntur. *Allon* alnus Esa. 2: 13. Ez. 27: 6. *Uln* ulna, q: facilè inde desumpta. *Illeds* moleste ursus, sedse satiatus: *Amah* famula, amma nutrix', *Amal* debilitavit, Nah. 1: 4. *Gamal* senio fatigatus', *Anas* oneravit Est. 1: 8. Dan. 4: 6. *ansfa* curare', *Anak* ingemuit Ez. 9: 4. *ðnska* condolere', *Apilah* semen serotinum à R. *apal* caliginosus f. *äple* pomum', *Æpa* sibilus *Apal* ludificari', *Azik* impetuosus Iob. 39: 13. c. 6: 15, 2. Sam. 22: 16. *Pif* hasta, quā quis in hostem facit impetum; *Arbah* vel *ar-vah* præda ex insidijs facta, *Arff* hæreditas q: multorum insidijs exposita; *Arag* texuit, *Ragg* vellus quod telæ textoris immisceatur', *Orchah* comitatus est, *Aryccha* viaticum, *orfa* valere; *Ærads* terra, g. *Erd* unde Arabum *Arada* depresso esse, & *Schamava* exaltatum esse q: à *Schama* im ibi aquæ, vel cœli', *Iarad* descendit, *Jord* arida', *Æscham* delictum, *Skam* pudor & poena delicti; *Oth* tempestivum esse, item signum, otta tempus antelucanum, quod multis notatur signis, gallicinio, vigiliâ, aurorâ, quodque diem venturum designet. *Oiah* Eja idem, *Besch* fœtor à R. *Baesch* putruit, & *Beyschim* uvæ immaturæ, labrusæ Esa. 5: 2. *Beest* amarus; *Bar*, *Bahir* Clarius, baro, nitidus, Iob. 37: 21, *Brahe* Generosus', *Bultruncus*, germani Esa. 44: 19. Iob. 39: 15, *Bulle* poculum ligneum', *Boos* Calcare Psal. 44: 6. & 108: 14. & 60: 14. Prov. 27: 7. g. *Bööß* malus', *Bukah* vacuitas, Nah. 2: 1. *Buuk* stomachus ab evacuando', *Bor* vel *Bair* cisterna, puteus suet. *Björ* potus secundarius', *Bads* præda, a R. *badsads* diripuit, *Byte* rapina; *Bidsar* & *Bitser* in piel dispersit, decerpit Iob. 42, 2. *Bisare* distributor eibi. *Bachal* f. sti- divit, *Böckling* arenga tosta in sole sine sale; *Bachan* probavit, *Bälka* tumescere, q: per accretionem appro-

bari', Bachar elegit, Karl/ fort/ vir, q: homo selectus'; Batah effutivit prov. 12: 18. & Bitte idem, Betee, afficerre & q: effundere in aliquem bonum vel malum'; Batach filius est, Betacka fidenter gratias agere, Batal cessa vit Eccl. 12: 3. betta mendicare propter sustentationis cessationem, item betala solvere, ut casset debitum'; Baten venter, medietas rei, Bora fundum'; Bacah flevit Est. 3: 15, Ioei. 1. 18. item dissecuit, Böka böla, dicitur de mugitu bovis admissarij, item baka pinsere, quod in sudore vultus fiat, Hiblig vel Hivlig Hiph, confortavit, refocillatus est, Amos, 5: 9. Iob, 9: 27. Ps. 39: 14. höflich civilis, gratus; Balam constrinxit, Ps. 32: 9. Blemma pustula, ulcus, à constringendo'; Balak, billek dissipavit expuluit, Esa. 24: 1. Bleek pallidus, q: dissipato sanguine, item besieka cavillari & ob: exponere alias nevos'; Bilti neutis quam, Biltigh nihil factus, relegatus, excommunicatus; Beir furens ψ. 78: 48, à R. Baar arsit, Birr/ birtug/ citio i- rascens; Batsk intumuit, & conspersio intumesceens, 2. Sam. 13: 8. Ier. 7: 18. Hos. 7: 3, 4. Wåtsk crumena: non enim semper humidus est vel aperto cœlo iste foccus exponitur, Bada solum esse 1. Reg. 12: 33. Bada nudum lavari, Bo intrare, Bo habitare, Badsah sprevit Neh. 2: 19. & Batsa rasit ψ 10: 3. Iob. 6: 7. Basa contemptibiliter ferire, Bicker primogenitum constituit, g. biferen convertere, q: ex ultimo primum facere'; Billah, vetustum fecit, Billa vel inbilla imaginari, q: sibi familiare & antiquum reddere'; Banah ædificavit Ps. 80: 16. g. bahn machen/ f. bana viam instruere, Ben filius, Been os, erat enim Eva q: filia Adami ex costa ejus ædificata, & simul uxor; Bara creavit, beria creatio, boria incipere'; Berom promptarium Ez. 27: 24. Et beram veruntamen, Dan. 2: 28. beras-

maper

ma/ per occasionem decernere; Berosch Buxus, arborum du- rissima, 2. Sam. 6: 5. Psal. 105: 17. Brust dura caro. Bakak evacuavit, vacuus f. Nah. 2: 3. facka excernere; Barak fulguravit, Braka tonare, frangi. Basem aroma g. Besem scopæ quibus nonnunquam aromata sparguntur; Batah vastitas Esa. 5: 6. c. 7: 19. Beeta/ depasci, vastare, à Bitter secuit, Beter desecta pars, Cant. 2: 17. Betterme- lior pars, Bithek dissecuit Ez. 16: 40. g. Bisken/l. betta/ bis- ken bolus; Gab, Gibben, Gibbosus, Gubbe senex'; Gebul terminus, à R. Gaval terminavit, Gasswel fastigium, ter- minatio domus, Galasch splenduit, glissa/ glimma / idem, Garab furatus est, graftwa fodere', Gibbor, Gevir fortis, giff- wer probatus, Gadad excurrit Gadd aculeus', Gæder leps 2. Sam. 22: 30. Gerde sepimentum, Goach prorepst Ps. 22: 19. & idem Giach, undé Alani, han Giak ivit, God excurrere, Gödd pingvis, præ lasciviam currens, Gods avulsus est, Nah. 1: 11. Jud. 6: 37. Godz thesaurus seorsim servatus; Gæled cutis Job. 16: 15. Geld in cute circumcisus; Gillach rarus est g. Gleich/ l. Lijk similis, q: planatus'; Gal cumulus lapidum Psal. 89: 10. vel aquarum Job. 38: 11. Gall effœta q: ob- rata sterilitate'; Gil exultare, Gill elatus: Gilionim specula, Gilja, eligere, amare, q: amicè intueri, Gallab tonsor g. Gels flavus'; Gæled cutis, Geld castratus, cui cuticula est præ- cisa; Gava expiravit Job. 3: 11. Zach. 13: 8. Gæfwa testa- mentum καὶ ἔχον. Gillach Rasit, rarus est, Esa. 7: 20. g. Glück successus, is n. repudiare solet cæsariem'; Galam convolvit, glamma miscere sermones, Gamal, tribuit, ma- turuit, Esa. 18: 5. Gamal senex'; Ganab furatus est, gnastwa gnaga rodere', Gaal nauceavit, Gala cum fastidio vocifera- ri, ut solent famelici galli'; Gap summitas rei, Prov. 9: 3. Gap junctura, janua, Garab scabies g. Gerbers. Garsware/ qui

præpa

præparat cutes, hinc s. stofff, *Garamos* comminuit, Ezech, 23:34. *Grym* tyrannus, *Garas* excusus est Psal. 119:20. vel *Garas* excusum, g. *Graſi* s. grās/ protrusa herba, *Garap* convolvit, Jud. 5: 21. *Groop* antrum. *Magrata* gleba, Jud. 5: 21. Esa. 58: 4. Joel 1: 17, graff sepulchrum, *Daab* vel *davah* contabuit, langvit Ps. 82:10: *Dobæ* tepor, & *Davah* langvor, dōſſ ſurdus, duffwin langvidus, q: ſpiritu carens, *Daag* ſolicitus f. Esa. 57: 11. *dagg*/ ros ſollicitè expectatus, *Dibbah* fumus, prov. 25: 10. à R. *Dabah* fumavit, dimba vapor, nebula, *Dabak* adhæſio, dōſſwicka/ operculum in tonnis, *Daddim* mammæ, dadden idem, vox laſtentium, *Dots* exſilire, ſtuza superbire, *Don* judicare g. *dhon*, thun facere, *Dor* durare g. tauren/ s. dura continuari, *Dosch* triturnare, *Daska* percutere, *Dalag* ſaliſt, *Dalg* ſebum à lubricitate, *Dalach* conculcando turbavit, Ezech. 32: 2. *dalk* conyolutio, *Dalap* ſtillavit, Psal. 119: 28. Job. 16: 20. *dālpa* cadere, *Darak* calcavit, *Darla* pedetentim incedere, *Darasch* ſcrutatus eſt, g. *dreschen*/ s. *trōſta* triturnare q: grana inquirere. *Habal* evanuit, hōſſwel dolabra, q: evanescere faciens ſcopes, *Hadar* honoravit, *hedra*/ & *hader* heder honor, *Halak* ambulavit, *halfa* difficile iter ob glaciem, *Hehel* gloriosus f. Job. 29: 3. c. 41: 9. heel totus, *Ham* contusus eſt, Jud. 5: 22. *halm* culmus. *Daj* ſufficiens, & Rodſen Psal. 2: 2. princeps, *Drotte* *Drozen* q: *dairoſſen* ſufficiens dominator ſeu Rex, *Drothing* Regina, *Hamas* liquor, *hamſa* non probè prehendere, *Hennah* huchſſt, Hinnom Jof. 15: 8. *hin hāre* ut anteā, *Hiffah* ſiluit, *hiſq* tacendo inſtagare, & q: elam machinari per alium, *Haras* diruit, irrupit, Jud. 6: 25, 1. Reg. 18: 29. *hors* equa, ab imprudentia, *Hetel* illufit, ludificavit Ier. 9: 5. *hutla* fraudare, *Valad* filius, wald electus, *Iyllad* in pyh. natus eſt, Juul Festum nat.

nat. Christi, *Dſebub*, *Musca*, *Bubben*, *Befſebub*, diabolus; *Dſabab* dos, g. bedd lectus; *Dſag* cortex, tagg aculeus; *dſeh ille*, illud, g. *dſeh*/ dat/ ſ. *dhet*; *dſod* intumescere, judd rustice superbus; *Dſol* prodigere, g. *joll*/ ſ. *toll* tributum; *Dſan* edulium, g. *jan*/ ſ. *tand*/ dens, *dſor* liquorem expreſſit, & *Madſor* naulea, ſuſt foetidus; *dſacar* maſculus, *Karl* vir, *dſamar*, dſimmer præcidit, *timber* truncus, *Dſinnek* desiliſt, ſnack ſermo, q: ſlumen orationis, *Dſerath* ſpitama, *dart* pugio, quippè mensura palmi majoris; *Chabal* diſſolvit, *kaſla* truncate, *Chaber* ſocius, incantator ϕ 119: 63. Eſa. 47: 9. *kobla* fascinare, *Chiddah* exhilaravit, *kiſla* molli tactu riſum movere, *Chog* circinare, *kegga* instr. quo rota volvitur in molâ; *Chijl* dolorem inferre, *kiſla* mace- rare; *Chuſch* festinus, *Kuſl* auriga, *Chadsak* robustus, *kaſh* validus; *Chajah* vixit, *kaſa* graculus longævæ cornicis milis; *Chesch* palatum, & *Chek* ſinus, gremium, *kaſe* inferior mandibula; *Chin* gratia, ſin gena q: amabilior corporis pars; *Chelab* ex laſte coagulatus, g. *kalb*/ ſ. *kalff* vitulus; *Hachalah* ægtitudine affecit, *keſla* evelle; *Chalca* inops, *keſla* pauperum rheda; *Chalak* diſtribuit, *kaſl* calix; *Chalasch* debilis fuit, *kaleg* currus imbecillior, *Cham* calidus, g. *camin*/ caminus; *Chanat* protruſit grosses, *Knot* animalcula in arbustis; *Chanich* initiatuſ, *kanif* canonicus, *Chanehp* malitiâ contaminatus, hypocriſi uſus eſt, *Kneſwel* malus genius; *Chanak* strangulavit, *kenecka* frange- re; *Chafid* pius, sanctus, *keſd* electus, *Chikker* perſcu- tatus eſt, *keſere* perſpicillum; *Chakak* impressit, *kaſka* Hels. pulsare; *Cherab* ſiccitas, *keſſf* farcimen; *Charag* horruit, conſtrictus eſt, *kar* parcus, *Charitim* Chartulae, *kar* idem, *Charaph* probris affecit, ſetp Corvus; *Charats* & *carath* exci- dit, *kratka*/ *kratq* harrire, *Chittul* fascia, involucrum, g. *ſittel*

rude linteum; *Tabbach* coquus, *Tobbak* herba illa fumosa;
Tabal intinxit, *taſla* certare; *Toach* obducere, *Took* fatu-
us; *Tana Tina*, *Tina* idem; *Teriah*, humidus a, um, *Trias*
filia *Teriacha*; *Taraph* carpit, *Trippa* minutim currere;
Teraph esca, *Draff* idem; *Iaab* desideravit, *ſafwa* ambige-
re & q: certitudinem indagare; *Hoil* voluit, *wilia* idem;
Iaath consuluit, *jatta*/conijcere, polliceri, *Iaat* operuit, *Jat-*
te/gigas, q: magnitudine obumbrans, *Iage* laborando defa-
tigatus est, *jaga* venari; *Iah* Deus, *Ja* verè, *Ieschuah*
Salvator, *Jesus* idem; *Iain* vinum, *wſjn* idem; *Holich* pro-
gredi fecit, *smol.* *holika*, *houliga*/admodūm; *Ianak* luxit,
ſenka æquare; *Beli* jaal sine commodo, *Beltal* malus spi-
ritus; *Lakkir* pretiosus, fecker præstans, *jare* timuit, è
eius q: conjug. boph. *hare* lepus, animal timidiss. *jarat*
dilapsus est, *hiort* cervus q: velociter currens; *Iarak* spuit,
rake vapor ascendens in fauces; *Cabal* compes, copula;
Kabbel maximus funis in navi, *Coos Calix*, *foosa* idem;
Cuur fornax, *kuur* smol, vngnkuur os fornacis; *Cachal* co-
loravit, *kaſla* colorare vocem instar quarundam avium;
Chis cista, *kiflo* idem; *Niclam* ignominia affectus est,
flosm est imprecatio oelandorum; *Cammon* Cuminum,
kumin idem; *Kefui* pulvinar, g. *kufzen* idem; *Cippyrim*
occultationes, *kappor* pallia, q: velamina; *Chirbel* amici-
vit, firſſwel herba citò terram vestiens; *Charab* excidit,
& *Chara* curvatus est, *kaar* vas; *Carcob* circuitus, pom.
ſarkhoff ambitus templi; *Carpas* carbasus, linum, *karbas*/
flagellum ex loro vel lino; *Iaat* latuit, & *Lat* Clam, *Iaath*
piger; *Labi* Leo, *Lejon* idem, *Liviathan* malus genius, le-
wian/ idem; *Luach* tabula, *lufa* operculum; *Lul* cochlea,
lulla cantico ad dormiendum q: trahere; *Lits* ſaviter
locutus est, *lift* astutia; *Maaſ* reprobavit, *Maaſ* parcus;

Madd mensura, & *Maat* modicus f, māt̄ modus; *Magli-*
quefacere, *mtugg* Clam, *Möch* maceſcere, *mofna* idem;
Mul præcilio, mull pulvis; *Metil* metallum, metall idem;
Mik mucescere, *miſk* mollis. *Nimear* venditus est, mark-
ne nundinæ; *Male* implevit, *Malah* impletus est, malā
molere & q: tonnam implere; *Melach* ſal, miölf lac; vac-
cæ enim vescuntur *Malluach* malvā, ſeu ſalsā herba, *Nina-*
lats ſlavis & mellitus fuit, g. malz f. malt edulcatum hor-
deum; *Manah* numeravit, *Meni* numerus, mena/ mening
cogitare, cogitatio, q: calculus mentis; *Mana* removit,
manā urgere; *Mischesch* contrectavit, *Masach* mixtio, māſſ
mixtura exſucti frumenti; *Masas* liquatus est, *maſugn* fornax
liquefactorius; *Maal* transgressus est, maal tinea, q: rodendo
progrediens; *Matſa* maza, panis inferm. maat cibus; *Mara-*
crass f. & *Marah* amarus f. *Mara* incub, ſeu crassus ſangvis;
Marad rebellavit, mord cædes, mōrda occidere; *Marat* depila-
vit, mōr̄t laeve genus pifcis; *Marak* evacuat, mōrk luce va-
cuus & tenebricosus; *Meschiach* chalduetus, *Mefias* Chri-
ſtus; *Meschal* dominatus est; *Marſkolf* Dux campi *Mesucah* ra-
mus infl. myſta; *Naga* & *Niggea*, vehementer tetigit, *noggā* iſ-
dem; *Nagach* accessit nafkas appropinquare; *Nadad* amotus
est, & *Niddah* expulit nōdd coactus; *Noach* quietcere. *Noch*
ſufficit, *Nachat* demiſſus est, naſot nudus; *Hittah* advertit,
hitta invenire; *Mattah* extensio, matta culitra; *Natasch*,
Nittasch protensus est, deseruit, niſſt parcus; *Niccab* per-
cussit, hicko ſingultire q: feriri à pulmone; *Naamanim* a-
mœnitates, naminami delicate eſca pro parvulis; *Naar* ru-
dit instar afini, narr ardelio; *Natsats* effloruit, g. *Naz* hu-
midus; *Naschach* momordit, *Naschach* morsus, uſura, na-
ſſer foenerator, ſordidus; *Nathasch* exſtipavit, niſſt zelo-
tes, q: o. impietatem eradicans; *Sibbel* perterrefecit, o-

meravit, *Sabbel* ensis falcatus; *Sedär*, *Sederah* ordo, sedet mos; *Soph* finire, deficere, consumi, forsessa potu dolore aliove affectu obruere; *Sachar* mercatus est, safer debitor, reus; *Sacan* penuriā laboravit, smol, sofen famelicus; *Samach* fulcivit, smaq̄ gustus & sapor, *Rabbon* naddar Dominus ordinatus, *Riddar* eques auratus; *Arag* appetivit, arg. impius, quia radix peccati est appetitus seu concupiscentia; *Arach* parastimatus f. orka valere, *Arlah* præputium, *Arla* manē, q: die præputiato & primo diluculo, vel quod circumcisio manē, id est, primā infantia fiebat; *Arom* Nudus, *Arm* miser; *Arisah* oryza Rīs lantis genus; *Araph* stillavit, *Arff* hæreditas; *Palach* dissecuit, placka partim sumere, carpere; *Pillet* parere, eniti fecit, *Pile* puer; *Pinnah* pinnaculum, *Pinne*/Penne idem, *Pasach* transilij, *Pästa* festum resur. Christi: rationem derivationis vide sis Exod. 12: 27. Græcè etiam dicitur πάσχα transitus; *Parad* separavit, partitus est, *Pard*, pardalus q: versicolor; *Parad* mulus, g. perde / pferde equus; *Pardes* paradizus, *Paradīs* idem, græcè etiam παραδεῖος pomarium; componitur enim ex *Parah* fructum fecit, & *Haras* myrtus; *Paras* divisit, pars pars; *Parak* erupit, park locus intra carcerem in ludo, unde quis non facile erumpit & metam attingit; *Pischeach* discerpsit, pissa flagellum quo cutis discerpitur; *Passe* gressus est, Gal. Pagie s. pase / puer cursorius. *Tsebaoth* exercitus, *Zebgoth* idem; *Tiddah* latus, *Sida* idem; *Tom* jejunare, *Zom* vacuus; *Tzachar*, candor, nitor, Sucker saccatum q: nitidum; *Tsalal* obumbratus est, Daal vallis q: umbrosa; *Tsemad* jugum, *Sams* par, *Tsaad* progressus est, Zedd exhibitus; *Tsaah* peregrinatus est, g. Zagen desperare, ut peregrè degentes haud

haud raro solent, & q: extra se vagari; *Tippor* passer, sparff idem; *Hufriach* exclamavit, stricka idem; *Tsaraph* conflavit, sorpa liquor conflatus; *Kybbah* Luz punar, kyffe tugurium, domus suspedia; *Ket* fastidire, g. foih simus; *Kom* surgere, g. komen s. somma venire; *Katar* suffivit, satarr Catarrhus; *Karab* congressus est, korff sarcimea; *Karam* obduxit, karm obductio; *Karan* radiavit, korn/ kerne granum, medulla, q: splendida materia; *Karas* curvus f. cors Crux. *Raam* altus f. rum amplus; *Ragal* pedibus detulit, rogl̄ vacillare; *Radah* dominatus est, ráda idem; *Riddah* pib, dominium tradidit, rida equitare, q: imperiose progredi; *Ravash* rigatus est, rosswa rapa, ab humiditate; *Rots* currere, rott glis; *Rib* ligitare, risswa lacerare; *Riach* oderari, g. Riechen idem; *Rama* jaculatus est, rama prehendere, q: prædam capere; *Ramas*, repit, ramfa sermo inordinatus; *Raeb* esurivit, g. raab famelicus corvus; *Raad* tremuit, rádda terrere; *Raats* disrupt, & *Ratsa* cucurrit, rasa discursare, furere; *Raesch* commotus est, rast agilis; *Raka* expandit, rasta radere & q: extendendo colligere; *Schabath* quievit, Schabbath quies, Sabbath feriae; *Schaal* postulavit, skalla latrare, verbis impetrare; *Schaaph* deglutivit, g. schaff ovis, q: rapiaci lupo exposita; *Schaar* superfuit, stare turba; *Schebet* virga, baculus, staffa manubrium; *Schobel* semita, g. stussel s. stofwel ligo quā via paratur; *Schadad* vastavit, skada vastare, lædere; *Schob* avertere se, stuffwa idem; *Schavah* æquus fuit, skaffwa/ æquare, terere; *Schot* circumire, skuta jaculari; *Scheth* podex s. æg. meton; *Schac* incurvus, skul jugum incurvatum; *Schekok* lusus, stiek

modus; Satan adversatus est, *Satan* Satanas; *Siaach* mediari, mussitare, *Sijē* mutus pisces; *Schilo*, secundina ejus, vel mittendus, *Siloh*, venturus Messias, Gen. 49: 10, *Schabach* misit, *skalf* dissolutus; *Schalat* dominatus est, *Scholatim* scuta, g. *schile*/ l. *skylf* idem; *Schalaph* strinxit, g. *schlaffen* stringere sensus, dormire; *Schamat* intermisit, *skempt* facetiaz; *Schamam* desolatus est, *skam* probrum; *Schemesch* sol, *sem̄s* pellis splendida; *Schana* mutantus est, *skona* parcere, q: animum à vindictâ retrahere; *Schnes* accinxit, *skanz* propugnaculum; *Schaphal* humilis f. depresso, g. *schesel*/ l. *skappa* modius q: quassatus; *Schæpha* affluentia, *skassa* acquirere; *Schaphar* pulcher f. g. *scheser* opilio, cuius olim munus pulcherrimum erat, quippè patriarchis familiare; *Schakel* siclus, *sikel* idem; *Schaka* profundus factus est, *skaka* quatere; *Sak*, græcè σάκη, g. *sack*/ l. *säck*/ l. *saccus*; *Schakar* dolosè dixit vel egit, g. *schachern*/ l. *skakra* vendere: vox est avaris Judæis frequentissima; *Schara* solvit, *skara* solutum corradere; *Scharats* prorepsit, g. *schierz* jocus, sermo obrepitius; *Scharak* sibilavit, *skrika* vociferari; *Scharar* contorsit, g. *scharren* leviter defodere; *Sir* serrare, *serla* serò, circa occasum Sol enim Horizonta per medium secat. *Taabah* desiderium, g. *Taube*/ l. *dufwa* columba, quæ desiderio comparis vehementer afficitur; *Tevah* obstupuit, *sofwa* expectare, q: sperando hæsitare; *Toch* dolus g. *tüche* frus l. *toof* ardelio, q: fucum faciens; *Tamid* jugis, æternus, *tamd* subjugatus, q: continuâ consuetudine dominus; *Taphaph* tympanum pulsavit, *skappa* promere, q: tonnam pulsare; *Taka* fixit manu, smol. *skafa* manu apprehendere. &c. Prostant quoque nonnulla, præter ἔγγραφα

illa

illa, in S. Biblijs contenta, nomina propria ἔγγραφα, à vocibus Hebræis deducta, utpote: *Heerik* prolongavit, *Eritq;* longævus, *Harel* mons Dei, *Hatal*; *Betula* virgo, *Bottla* / *Ene*, valad oculatus puer, *Enewald* &c.

XLIII. Finnicæ lingvæ originem quod concernit, videtur ea maximam esse partem ex Græcis & Hebræis generata vocabulis, E. G. Αἰών ævum, *Ainia* semper; Ἀγγαρένω cogo, angar furiosus, q: phrænesi raptus, *Képua* segmentum, kuorma vehes; λειχω lingo, *leifa* scindere, μακρὸς longus, macara sarcimen à fig, obl. πιάζω, πιέζω, prehendo, premo, piezā strangulare, ποιμῆν pastor, paimeñe idem; χαλάω demergo, *Cala* pisces, χεῦλ@ labium, *kieli* lingva, χοιρ@ porcus, *sus*, koira canis; utrumq; enim in inveniatis conjungi solet; Αμφόρος@. Prudi nomen viri, αἰγέσιππ@, *Sippi*; Βασιλε@, Rus. *Wasiliwiz* &c. Hebrææ originis hæ sunt: *Avah* voluit, ἀνιδόρ/q: ad nutum patens; *Oi* Wæ, woi part, intendendi, *Odot* causæ, ἀδotta expectare & q: causas ris mari; *Em* mater, *Ami* anus; *Ajal*, ail, ceruus, dux, *Ejaluik* fortitudo, solo præstans; *Achen* verè, profectō, niniken ita prope modum; *Holel* vesanus, hullu insanus; *Chadsah* vidit, fazo idem; *Chatab* cæcidit ligna, catava judicetus; *Chalaph* penetravit, kelpa juvare q: operm insinuare; *Chamal* elemens f. camala mirabilis: clementia enim Dei quod millies superet justitiam mirari subit; *Chamar* lutosus f. camara pellis suilla, q: semper lutosa; *Charmesch* falx messoria, fermeñ serpens, à simili figurâ; *Cherpah* probrum, cui non dissimilitè enunciatur membrum virile; *Ialach* ivit, *skafa* pes; *Iapheach* efflavit,

locu-

locutus est, & poach flare, poho blåsa/ pušu tala'; Imanuel
 ἀναγραμματιδεῖς Jumalen: Jumala enim, quod Deum
 significat, potius inde deducitur, quam à Julma/ quod ter-
 ribilem notat; hæc namquæ vox, quippe Finnica, po-
 tius oritur à priore. Cæterum, admodum verisimile
 est vocem Jumala derivari à Iom dies, & Mala plenus f.
 q: plenus dierum & annorum, ut significet idem quod
 infinitus & æternus: plebs quippe Finnica, literam O
 libenter ut U enunciat. Hæc Etymologia scripturis
 valde consentanea est: appellatur enim Deus pater,
 antiquus dierum Dan: 7: 13. 22. Deus Filius, Egressus à
 diebus æternitatis, Mich. 5: 2. cuius anni nunquam termi-
 nantur Heb. 2: 12. Iom utique in plurali denotat annos:
 Deus Sp. S. ab utroq; æternūm procedit, & est spiritus veri-
 tatis æternæ, Joh. 15: 26. Psal. 33. 6. & 119: 90. Canas colle-
 git, Cansa cum, Car Camelus, agnus, aries, Carta f. bos
 cap, pecudes', Laisch Leo decrepitus, Laissa piger,
 Naschal solvit, Nasala subula', Sws 1. Equus 2. Grus,
 3. Anser sylvestris, variorumquæ aliorum animalium no-
 men. Sufi Lupus', Silla stravit, Silla pons', Sallach con-
 donavit, solli permittere', Ilpe obiectus ore, ylpiā su-
 perbus', Purah in quod uvæ confringendæ mittuntur,
 Purā puls', Pimab omentum, pingvedo, Pimā pingve-
 do lactis', Piss'h particula, pissar guttula', peresch firmus &
 quiv. met. podex. Tsara leprosus f. sairas ægrotus', Kadach
 accedit, ferbuit, Kadas culina', Kadim ante pridem, fo-
 vast è regione; Kool sonus, kuula audire', Raah vidit,
 providit, pavit, Rahā pecunia, quæ sibi quis providet de
 victu & amictu', Roach spirare, Rosa cibus, quo spiri-
 gus sive vita sustentatur; Rippah debilitavit, Räpi assu-
 mentum caducum. &c. Tantum de L. L. vernaculis'.
 Exercit.

Exercitatio Quinta

De LINGVA LATINA.

Propositio I.

Cum omnia, quæ disputari de modo possunt in spe-
 cie observando circa Philosophiæ usum in Theo-
 logiâ, unius θεργίθη claustris comprehendere,
 esset inconveniens; ideo famam tituli superioris exer-
 citationis potuisse facile servari sperabam, si prima sal-
 tēm eō pertinentia, qualia fuerunt quæ hactenus de
 LL. vernaculis dicta sunt, cum dicendorum indice, no-
 minatæ inscriptioni subijcerem; & reliqua tractarem
 scorsim.

II. Deus universi hujus conditor & opifex, singu-
 lis rebus creatis peculiare quipiam impressit, quo à se
 invicem dignoscantur: Pardo præter formam internam
 peculiares dedit maculas, oculis percipiendas. Equo hin-
 nitum, rugitum Leoni, Cuculo κοκκυνθόν &c. Homi-
 nem verò creaturarum principem excellentissimo nota-
 vit discerniculo τῷ λόγῳ.

III. Ο λόγος dividitur εἰς τὸν ἔσω καὶ τὸν ἐξωτικόν. Ille
 ἐνθάδεται, h. e. internus est, & Ratio dicitur; hic προ-
 ποντος, h. e. externus est, & appallatur Oratio, quæ
 per metonymiam efficientis Lingua dici consuevit.
 Lingvæ verò sunt vel primariæ vel secundariæ; illæ
 sunt Hebreæ, seu ipsa origo propriè dicta, cum suis co-
 gnatis, nec non Graeca & Latina; hæc enim universales
 sunt & toto orbe notæ. Sic enim Isidorus Hispalensis